

Kedves búcsúzó diákok!

Az utaknak értelmük van

» FEHÉRNÉ KESERŐ KATALIN IGAZGATÓ, MAGYAR LÁSZLÓ GIMNÁZIUM

A 2020. év azért is egyedi, mert egy mindannyiunk egészségét fenyegető világvárvány a mi országunkba is betört, miközben ti és mi, a gimnázium búcsúzni készültünk egymástól. Mi, az iskola dolgozói közössége sokszor bocsátottunk már útjára éretté váló diákokat, de a ti éleetekben ez egyszeri esemény. A 4 illetve 6 év munkája, a tananyag nehézségei, örömei összeköttek bennünket. Nem könnyű az emberiség eddig felhalmozott tudásának magyar gimnáziumi szintű ismeretanyagát elsajátítani, alkalmazni. Egész embert kíván. Érdeklődő, megfelelő akarattal rendelkező, szorgalmas, a maga és a külvilág számára felelős fiatal embert. A világ a tantárgyi ismereteken keresztül minden eddigénél jobban kinyílt szímszínházok, s kiderült, hogy milyen fantasztikus; rátok vár érettségivel, felvétellel, továbbtanulással, az éleetek további megalapozásával.

Az MLG a mindennapi munkán túl is igyekezett felvértezni benneteket a maga értékeivel, hagyományával. Sőt, még nevelni, alakítani is igyekezett a tizenéves gimnazistákat, hiszen ez a dolga. Ennek jó alkalmi voltak a tanórán kívül az óráközti szünetek, a magyarság és az iskola ünnepei, a kirándulások, az iskolai vidám rendezvények. Vigyétek az útravalót, tegyetek hozzá! Hallgassatok az előttek járókra, ám magatokat építsetek fel a hallottakból!

Javaslom, Petőfi Sándor nyomán mindenki válasszon magának csillagot, az ész, értelem, érzelem, emberi együttműködés csillagát! Kívánom, hogy mindenki találjon eddigi családjá, közösségei mellé újabb, kisebb-nagyobb közösségeket, saját családot, előrevivő, élményt adó embereket, csoportokat! Olyanokat, akik, amelyek értékeket hordoznak, előrébb viszik érzékeny, törekeny világunkat!

A Magyar László Gimnázium összes dolgozója nevében ehhez az úthoz, az ÉLET-ÚT-hoz jól megválasztott csillagokat kívánok nektek, sok szerencsét, jó utat! «

» L. MÉSZÁROS IRMA

Madárcsicsergős, orgonaillatú május. Szavak, dalok és érzések, amelyek szorosan ehhez a hónapozhoz tartoznak. Szép ez a hónap. De most nagyon más. Különlegesen emlékezetes.

A tavasz a természet újjáéledésének ideje. Az emberi létezésben nem mindig adatik meg ez a körforgás. Pedig a kezdés és a befejezés rendszert ad életünknek. Útnak indulni és megérkezni jó. Mindegyikben van valami különös izgalom, szépség és élmény. A most végző középiskolások ebből maradnak ki. Bár az írásbeli érettségi vizsgákat megtartják, az iskolákban nem volt ballagás. Nem kapaszkodhattak össze a diákok a szerenád idején, elmaradtak az ölelések, az utolsó összemosolygások, a dalok, az esetleges könnyek. Vagy csak ezek voltak a ballagás tervezett napján – otthon.

Az elmúlt évtizedek során diákként és pedagógusként sok-sok ballagáson vettem részt. Sosem tudtam kívülről szemlélni, sosem tudtam meghatódás nélkül megélni. A sajátom nagyon régen volt, s szinte élesebben emlékszem osztályaim búcsúzására. Remélem, hogy ők is emlékeznek. Élnek bennem a könnyes-mosolygós tekintetek, és egy-egy dal felidézi magát az érzést is. A legutolsó osztályom diákjai kitalálták, hogy egymás kezét fogják majd a ballagási ünnepség alatt. S ahogy ott állunk a szülőlk, vendégek előtt, a mellettem álló lány megfogja az én kezemet is. Mert hozzájuk tartoztam. Felejthetetlen élmény!

Egy jó osztályközösség tagjai összetartoznak, mert együtt indultak és az együtt töltött négy-hatnyolc év elteltével együtt érkeznek meg ahhoz a ponthoz, ahonnan már elválnak az útjaik. Bár akkor még nem biztos, hogy tudják, de az összetartozás erejét soha nem éli meg annyira az ember, mint a középiskolás évek során. Azok a kapcsolatok megmaradnak akkor is, ha később ritkán látják egymást. Mert ők végérvényesen összetartoznak. S ezt a búcsúzáskor, a szerenádon az éjszakába süvített dalokban és az összekapaszkodásban, egy- ▶

► egy különleges pillanatban érzi meg igazán az ember. Mert valami lényeges végérvényesen elmúlt. Lezárult a gyermek- és ifjúkor. Az úton, amelyet életnek nevezünk, egyszer csak rájövünk, ahogy Márai Sándor írta, csak az utolsó pillanatban, közvetlenül a cél előtt értjük meg, hogy az utaknak értelmük van.

A 2019/20-as év végzőseinek a koronajárvány-helyzet miatt a középiskolai életüket úgy kell lezárniuk, hogy nem volt bolondballagás, nem volt utolsó óra, nem volt utolsó csengőszó, se szerenád. Nem öltözött virágdíszbe az iskola. Egyszerűen megszakadt valami. S nem csak

úgy, mint régen vetítéskor a moziban. Ez annál mélyebben. És fáj. Mert pótolhatatlan. Ez a seb bennük marad. Ezzel válnak felnőtté, még akkor is, ha esetleg az iskolák, az osztályfőnökök majd kitalálnak valamit. Valamit, ami már nem az igazi.

Megkérdeztem néhány, 30–35 évvel ezelőtt érettségizett diákom véleményét. Némelyik közülük gyermeke révén éppen érintett. – Én úgy éreztem 35 évvel ezelőtt, hogy ezek egyszeri és megismételhetetlen, ünnepélyes pillanatok, amiket nem lehet pótolni. Sajnos ez nagy veszteség lesz számukra. A hiányérzet örökre bennük marad – írja egy szülő.

„Életem egyik legszebb napja volt a szerenád, a ballagás” – mondja a másik, s együttérez a mostani diákokkal, de úgy véli, ezzel is erősödni fognak. „S mert tudom, hogy érettségi előtt voltunk a legokosabbak, kívánom, hogy tudásukat használva okosan kezeljék ezt a rendkívüli helyzetet” – teszi hozzá. Szorítsunk nekik, hogy így legyen.

Aztán ha vége a vírushelyzetnek, szerveződjön számukra egy rendhagyó ünnepség, olyan, amelyben soha senkinek nem volt eddig része. Mert megérdemlik. Hogy minden fiatalnak legyen utána is ereje a következő évekre, az életre, hogy ötven év múl-

va is érezze Király Imre költő szavainak igazságát: „kell néha pár bolyhos emlék, szótöredék, villanó mondatfoszlány, hogy megtaláld elhagyott gyermekarcod s magadból egy darabot visszazahozzál.”

Kedves végzős diákok! Kívánjuk nektek, hogy a következő életszakaszokban „mindig jusson idő szeretetet adni, mert ez gyógyítja a lelket, mosolyogni, mert ez az arc legszebb ékszere, olvasni, mert ez a bölcsesség alapköve, és dolgozni, mert ez a siker ára.” «

(A DH 2020.04.29-én megjelent cikkének szerkesztett változata)

Kedves Ballagó diákok!

» NÉMETHNÉ MÁRTON RENÁTA, MEGBÍZOTT IGAZGATÓ, SZEKSZÁRDI SZC MAGYAR LÁSZLÓ SZAKKÉPZŐ ISKOLÁJA

Talán emlékeztek még arra, amikor a szalagavató lázas izgalmában próbáltam elmondani nektek, milyen sok kihívás vár még rátok. Erre a kihívásra azonban senki nem gondolt. Egy világjárvány határozza most meg életünket, és nekünk ehhez a helyzethez kell alkalmazkodnunk. Nincs lehetőségünk közvetlenül, személyesen búcsúztatni benneteket, csak így, a távolból.

A ballagás fontos esemény mindenki életében. Emlékeink-

ben megmarad a hangulata, a színe, illata, öröme egy életen át. Ez most kimarad az életetekből. Nincs lehetőségetek arra, hogy személyesen búcsúzzatok el osztálytársaitoktól, tanáraitoktól, iskolátoktól. Mégis arra kérek benneteket, hogy merítsetek erőt abból, hogy még ilyen különleges körülmények között is helyt tudtok állni, meg tudtok felelni azoknak a kihívásoknak, melyet az élet állít elétek.

Többségetek számára eljött az a pillanat, mikor itt hagytok minket és kiléptek az életbe és talán sosem néztek vissza. Mától egyre inkább csak magatokra kell támaszkodnotok, új akadályokat

kell átlépnetek, és lesz annál nehezebb feladat is, mint egy matematika dolgozat megírása. Nem fog benneteket körülvenni iskolánk szeretete, tanáraitok féltő tekintete. Az élethez hozzá tartozik, hogy mindig máshová kerülünk, s mikor már megszoknánk és megszeretnénk új helyünket, újból mennünk kell. Nemrég még kis golyók voltatok most már ballagtok. Mi azonban maradunk és emlékeinkben őrzünk benneteket. Ha egy kis segítségre, útmutatásra, vagy csak egy jó beszélgetésre van szükségetek, szeretettel várunk vissza titeket! Remélem, csak a szép emlékek maradnak meg emlékezetetek-

ben, örömmel gondoltok vissza ránk és sosem felejtitek el, honnan indultatok és mennyi mindent megtettetek azért, hogy eljussatok idáig.

Ez az út nem volt mindig egyszerű, hiszen kemény küzdelemből, sikerekből, kudarcokból, sok szívhez szóló élményből, felejthetetlen órából és néhány kevésbé kellemes percből is állt. Kívánjuk nektek, hogy az itt szerzett tudást, az itt gyűjtött tapasztalatokat tovább vigyétek, s gyűjtsétek hozzá még többet. De egy próbatétel még előttetek áll, és ez a szakmai vizsga. Kívánok nektek sok sikert az idei évben a megszokottól eltérő szakmai vizsgáitokhoz és az azt követő időszakhoz!

Vigyázzatok egymásra és szereteteitek! «

Veszélyhelyzeti tájékoztató

Előző lapszámunkban leírtuk azokat az – országos és lokális – szabályokat, rendelkezéseket, amelyek hetékig meghatározták az életünket. Azóta a városi televízió többször is frissítette az információkat, a Horváth Zsolt polgármesterrel történő beszélgetések során. Ezekből is kiderült, hogy városunkban sem szigorítás, sem könnyítés nem történt, persze ennek a számnak a megjelenéséig még történhet ilyen, sőt, a kormányzati kommunikáció ezt kilátásba is

helyezte. Mostani írásunk inkább helyzetértékelés, a polgármester április 21-i tájékoztatója alapján.

» BAKSAY ERIKA

– Jelen állás szerint városunkban továbbra sem tudunk koronavírusos betegről, hogy ennek mi az oka, nem tudhatjuk, de nagyon valószínű, hogy egyfelől a szabályok fegyelmezett betartása, másfelől a település előnyös, alacsony kockázatú elhelyezkedése.

A járványügyi intézkedések helyi feladatait sikerrel végezzük, a rendszer felállt, rutinosan működik. Megszerveztünk minden szociális feladatot, ellátunk minden idősebb dunaföldvárit, olyan mértékig, amire szüksége van vagy igényt tart. Működik a főtt étel házhoz szállítása, a bevásárlás, gyógyszerek, eszközök beszerzése. A házi orvosok és a gyermekorvos telefonon áll a lakosság rendelkezésére, akinek vélhetően ennél komolyabb segítségre van szüksége, az forduljon a mentőkhöz, vagy jelezze ezt az önkor-

mányszatnak. A Napsugár Idősek Otthonában szigorúbb intézkedéseket vezettünk be. A dolgozók fertőtleníthető, többször használatos ruhákat kaptak, folyamatosan fertőtlenítenek, természetesen látogatási tilalom van, de, ha valakinek valami igénye merül fel, azt kívülről kielégítjük. Alkalmazkodtunk a helyzethez, a város gördülékenyen működik, a postával is tárgyalásban vagyunk, hogy ne kelljen órákig sorban állni az ügyintézéskor.

Saját hatáskörben nem hoztunk az eddigitől eltérő intézkedé-

► seket. Nem korlátoztunk tovább, úgy gondoljuk, az embereknek szükségük van a sétára, sportra, szabad levegőn tartózkodásra. Úgy tapasztaljuk, a földváriak betartják az érintkezési szabályokat.

Bennünk is felmerült, teszteljünk-e saját pénzből, saját hatáskörben. Az idősök otthonában gondolkodtunk, kértünk is tanácsot a NÉBIH-től, akik a vértesztet nem javasolták, mivel többször kell ismételni és kevésbé megbízható vizsgálat. Azért sem javasolták a tesztelést, mivel gyanú sincs, elővigyázatosak vagyunk, megtettünk mindent a fertőzés elkerülése érdekében. Nincs olyan idős ember az otthonban, aki kórházi kezelésben részesült volna a veszélyhelyzet kihirdetése óta, hiszen akkor viszont aggályos lenne már az otthonba való visszatérés. Mi a szakmai véleményekre támaszkodunk. Ha a szakma azt javasolja, mérjük, akkor megtesszük, megvannak hozzá az erőforrásaink, helyünk, partnereink.

Gazdasági vonatkozásai is vannak a veszélyhelyzetnek, az egyénekre nézve, a városra nézve is. Van egy elfogadott költségvetésünk, amiből 42 millió Ft gépjárműadóból helyben maradó részt elvont az állam, ám ezt átcsoportosításokkal kezelni tudjuk.

Március közepén létrehoztunk egy 30 millió Ft-os járványügyi alapot, ebből nagyjából 8 millió Ft-ot költöttünk eddig, de vannak tartalékaink, ahonnan át-emelhetünk ebbe az alapba, ha szükséges. Bízunk abban, hogy az állam meg fogja téríteni a költségeinket, ha nem, akkor újratervezés van. A városunk helyzete stabil, van egy 200 millió Ft-os tartalékunk, amihez nem nyúl a testület, ez a vastartalék, magunkra akartuk költeni, járdára, útra, de természetesen, ha szükséges, hozzányúlunk. Az biztos, hogy szerényebben fogunk élni, de fogjuk fel úgy, hogy most az egészségünkre költünk.

Az intézmények működése biztonságos: az iskola nem hozzánk tartozik, az óvoda, bölcsőde működik ügyeleti rendben, munkaidő csökkentéssel. Ez érvényes a konyhán is, sajnos itt két főtől meg kell válnunk.

A könyvtár, művelődési ház került talán a legnehezebb helyzetbe: minden ténykedésük le van állítva, rendezvények nincsenek, az intézmények nem látogathatóak, plusz jött egy munkajogi változás, a közalkalmazotti státuszt a kormányzat át szeretné tenni munka törvénykönyvesre november 1-től. Ez a változás még egyelőre ismeretlen következményekkel jár, ennek a finanszírozását nem látjuk. De azt tudni kell, hogy a kultúra finanszírozása eddig is jórészt önkormányzati feladat volt. Jelenleg 105 millió Ft-ot költünk éves szinten erre a célra,

amiből az állam csak 10.5 millió Ft-ot vállal. A bevételek mellett az önkormányzat ez évben nagyjából 70 milliót tett hozzá a költségvetéshez, vagyis anyagi téren kevés különbséget okoz a közalkalmazotti státusz megszűnése. A változás leginkább a védettségekben nyilvánul meg, ami a munkaviszony biztonságát jelenti.

Jelenleg a művelődési intézményekben is munkaidő csökkentést vezetünk be, amit az intézményvezető a saját hatáskörében tölt meg tevékenységekkel.

Nyilván lesznek az élethez igazodó további lépések is, vannak olyan szolgáltatások, amelyek nem bírják el a szűkítést (ilyen a vízellátás, szennyvíz), és olyan területek is, amelyekről átmenetileg le lehet mondani, és bizony ez pont a turizmus, a kultúra. Új intézkedések május 1-je után várhatóak. «

Nagy erővel dolgozik a szociális ellátó rendszer

A szociális ellátó rendszer rengeteg új feladatot kapott a korlátozó intézkedések bevezetésével, már csak azért is, mert főként azzal a korosztállyal dolgozik, akik a leginkább veszélyeztetettek. A Dunaföldvár Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálat és Alapszolgáltatási Központ vezetője, Jung Katalin számolt be a városi televízióban a központ feladatainak változásairól.

» BAKSAY ERIKA

– Az Alapszolgáltatási Központ normál esetben nappali idősgondozással, szociális étkeztetéssel és házi segítségnyújtással foglalkozik. Ezek a feladataink természetesen megmaradtak, és a saját ellátottaink mellett a 70 év felettek ellátását is ránk bízta most az önkormányzat, ami azt jelenti, hogy nagyjából plusz 20 fő számára végezzük el a bevásárlást, recept íratást, kiváltást, postát, egyéb beszerzést heti 3 alkalommal. Alapból 200 fő körül vannak

a saját ellátottjaink, akik egy része az időskorúak nappali ellátásában vesz részt, vagyis bejár a napközibe, ott foglalkozásokon vesz részt, tisztálkodhat, moshat, kapcsolatban van más idősökkel, ami segít az időskori magányosság enyhítésében. Sajnos, ez az ellátás most nem működhet, így ezeknek az embereinknek egy része is igényt tart a bevásárlásra, ügyintézésre. A szociális étkeztetés természetesen megy tovább, a Vár Étterem főzi az ételt, mint eddig, és az önkormányzat biztosítja az egyszer használatos műanyag edényeket.

A kontaktok számának csökkentése érdekében úgy szerveztük meg a tevékenységünket, hogy a házi segítségnyújtók – akik eddig minden feladatot, így a beszerzést is elvégezték a gondozottjaiknál – most csak a házi gondozást, ápolást végzik. A nappali ellátást végző két kolléga intézi a bevásárlást, ügyintézést heti 3 alkalom- ►

Polgárőrök a járvány idején

A járvány a polgárőrök számára is egy sor plusz feladatot hozott. Erőről Széles János, megyei polgárőr parancsnok beszélt a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Várható volt, hogy a polgárőrség a járvánnyal a frontvonalba kerül, és ez minden településre igaz. Az eddigi feladatok mellett a polgárőrség vigyáz a piros címkés házakra, lakásokra, hogy az ott élők egyfelől betartsák a kijárási tilalmat, másfelől el legyenek látva a megfelelő módon. Minden olyan munkában részt vállalunk, ami az önkormányzatok feladata lett: az idősök segítésében, az ételhordásban, beszerzésekben. A tevékenységünk sokrétű, egyes elemeiben hasonlít a rendőrségéhez, viszont kisebb jogosultsággal. Így például nem igazoltathatunk, csak kérhetünk, felhívhatjuk a figyelmet a szabályok betartására.

A polgárőrség minden ember számára megvannak a szükséges védőeszközök, ezt az or-

szágos parancsnokság utasítása értelmében a pénzeszközök átcsoportosításával kellett megoldanunk, anélkül, hogy ezzel veszélyeztetnénk a működést. Az éves költségvetésünk 26 milliós összegéből különböző beruházások számára tartalékoltunk 3 millió Ft-ot, abból szereztünk be maszkokat, gumikesztyűket, fertőtlenítő szereket. Minden polgárőr fel van szerelve mindezekkel, vagyis a megye 1800 polgárőre. Figyelünk a beszerzési forrásokra, az elején kicsit kapkodtunk, 1270 Ft-ért rendeltünk maszkokat, aztán már csak 700 Ft-ért, és ezrével jönnek a gumikesztyűk. Amikor terepre megyünk, magunkat is védjük, a lakosokat is. Jó, ha mi egyben leszünk, ha esetleg úgy alakul, hogy nagyobb szükség is lesz ránk.

Tolna megye több megyének is segített, de a polgárőrséget úgy kell elképzelni, mint egy baráti társaságot, segítünk is, bartereztünk is, adtunk is, spórolunk is, de az elsődleges, hogy megvédjük az embereinket. «

► mal, ők közvetlenül nem érintkeznek az idős gondozottakkal.

Az embereinknek az önkormányzat adott megfelelő védőfelszerelést, maszkokat, kesztyűt, fertőtlenítőt, kéztörölőt. Plasztik arcvédőt is kapunk. Az önkormányzat munkaerővel is segít minket, és ígéretet kaptunk arra is, hogy szükség esetén további, máshol felszabadult munkaerőt biztosít számunkra a feladathoz.

Sajnos az időseken kívül más rétegek is súlyosan érintve vannak a járvány következményeivel. Van egy réteg, akinek se vil-

lanya, se vize, mosási, tisztálkodási lehetősége nincs, jellemzően ők veszítették el legelőször a munkájukat, és most még a napi ellátásra se jöhetnek. Övék az a hátrányos helyzetű gyerek (a testvéreivel együtt), akinek a hátrányai most sokasodtak meg, a távoktatáshoz nincs megfelelő technikájuk, egy mobiltelefonon osztozik a család, albérltetben laknak, pénz nélkül. Ezekre a családokra odafigyelünk, az önkormányzat ad is nekik egyszeri segílyt, de számunkra ez nem jelent tartóst megoldást. «

Jung Katalin

Ügyeleti renddel működik a bölcsőde

A járványügyi intézkedések egyik első lépése volt a gyermekintézmények bezárása, így a bölcsőde is csökkentett üzemmódban dolgozik, de dolgozik. Minderről Bálint Erika, a dunaföldvári Varázskert Bölcsőde vezetője nyilatkozott a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Gyökeresen megváltoztak a mindennapjaink, hiszen a polgármester rendkívüli szünetet rendelt el, jelenleg pedig csak ügyeleti rendben működünk. A teljes létszám egyébként 40 fő, ehhez képest jelenleg 5 kisgyerek részesül ellátásban. A gondozónók fele tud dolgozni, a másik fele szabadságon van, a technikai dolgozók viszont teljes óraszámban és létszámban dolgoznak, hiszen folyamatos fertőtlenítést rendeltünk el. Alapesetben tízen dolgozunk az intézményben, most hatan. Igyekeztünk úgy megoldani a munka-beosztást, hogy semmi ne sérüljön. A legfontosabb, hogy az intézmény biztonságos legyen, ennek érdekében a technikai személyzet folyamatos fertőtlenítést végez, a gondozónókat pedig heti beosztásban osztottuk be az ügyeleti munkára, részben pedig szabadságon vannak, természetesen a törvény szerinti időarányos mértékben. Mindenkinek van munkája, feladata.

A jelenleg gondozott 5 kisgyerek –akiknek a szülei vagy köz-

feladatot látnak el, vagy a család egyedüli keresőjeként nem tudnak a gyermekükre felügyelni – szigorú szabályok mellett léphetnek be a bölcsődébe. Senkit nem engedünk be az épületbe a gyerekeken kívül, őket az ajtóban veszszük át, a kisgyermek nevelő kollégánól levetkőzteti, lemosa a kezét kézmosóval, eldobható papírral megtörli, és utána viszi be a csoportszobába.

Maga az épület komoly fertőtlenítésen esik át folyamatosan. Egyfelől elvégeztük az augusztus végén szokásos bezárásra tervezett teljes fertőtlenítő meszelést, amiben benne foglaltatik az összes textilá, függöny, szőnyeg alapos tisztítása, és egész nap, folyamatosan megy a fertőtlenítős lemosás, mosogatás, a játékok mindennapos fertőtlenítése, a kilincsek, tárgyak, mosdók, felületek fertőtlenítés lemosása. Vagyis, aki úgy dönt, hogy ránk bizza a gyereket, annak tudnia kell, hogy a bölcsőde maximális elővigyázatossággal, szigorú higiéniai szabályok betartásával dolgozik, vagyis nálunk biztonságban tudhatja a gyereket.

Egyéb karbantartási munkákat nem tervezünk, erre nincs szükség, ugyanis nemrég estünk át egy alapos, mindenre kiterjedő felújításon. Az augusztus végére tervezett bezárás tehát az előrehozott nagytakarítás miatt elmarad, vagyis a bölcsőde

Bálint Erika

egész nyáron nyitva lesz, ha beindul az élet. Dunaföldvár honlapján van egy tájékoztató a bölcsődei beíratással kapcsolatban, illetve ugyanott letölthető a jelentkezési lap, amit szükség esetén a polgármesteri hivatal portáján kinyomtatva is meg lehet kapni, ezt ki kell tölteni, borítékban bedobni a bölcsőde postaládájába. Nem postára adni, a bölcsőde postaládájába

dobni. Online is lehet jelentkezni a bolcsode@dunafoldvar.hu címen, ahová a kérdőív elektronikus formáját kell beküldeni dátummal ellátva.

Természetesen nagyon hiányoznak nekünk a gyerekek, de a kollégáim el vannak látva szakmai munkával, feladattal, felkészültünk arra, hogy szünet nélkül dolgozzunk tovább, amint ez lehetséges lesz. «

Hogyan működik az óvoda és a konyha a kijárási korlátozás alatt?

Erről az intézmények vezetője, Úr-Hosszú Edina igazgató számolt be a dunaföldváriaknak a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Gyerekekhez vagyunk szokva, nem is kevéshez, nagyon furcsa ez így, a szokásos gye-

reklétszám töredékével. Normálisan egy csoportban 25 gyermek is lehet, most az egész intézményben van 20 gyerek. 4 telephelyünk van, mindegyiket nyitva tartjuk, a szülők előző nap jelenthetik, ha másnap hozzák a gyereket. A szabályozás értelmében 5 főnél több nem ►

► lehet egy csoportban, velük dolgozunk úgy, hogy ne nagyon érzékeljék a drámai helyzetet. 12 csoportszobánk van, tehát bátran jöhetnek még gyerekek, de az 5 fős csoportlimitet be kell tartani. Ki lehet számolni, hogy akkor 12-szer 5 gyerekek tudunk elhelyezni a korlátozás betartásával. Vagyis szívesen látjuk még azokat, akik nem tudják megfelelően ellátni a gyermekük felügyeletét, dolgoznak, vagy egyéb okokból. Vannak szülők, akik szinte erőn felül megoldják, hogy a gyerekek otthon maradjon, de van olyan is,

aki otthon van, mégis jár óvodába a gyereke. Van kapacitásunk, szívesen várjuk a gyerekeket.

Az óvodai beiratkozásról Dunaföldvár honlapján lehet tájékozódni, ott részletesen leírjuk, hogyan lehet digitálisan jelentkezni, de ezt csak azoknak kell megtenniük, akiknek a gyereke még nem töltötte be augusztus 31-ig a 3. életévét, vagy akik más településről szeretnék ide hozni a gyerekeiket. Az óvodaköteles korúakról kaptunk tájékoztatást az Oktatási Hivataltól, az adataik megvannak, őket automatikusan felvesszük. Azok jelentkezhet-

nek tehát, akik az óvodai nevelési évhez – ami szeptember 1-jén kezdődik – képest fél éven belül betöltik majd a 3. életévüket, vagy átjelentkezzenek.

A konyha működése is drasztikusan megváltozott, habár nem zárt be, hanem átállt egy új üzemmódra. Nagyrészt ételkiszállítást végzünk, az óvodai telephelyekre, tehát nem házhoz szállítunk, hanem az egyes telephelyeken lehet az ételt átvenni. Az iskolások is az óvodákból vihetik el a gyermekük ebédjét. Egyszeri főtt étel, illetve teljes ellátás, vagyis tízórai,

ebéd, uzsonna igényelhető továbbra is a veszélyhelyzet alatt, aki szeretné, az jelezze a konyhánkon **(75-675-631)** az igényét. A szülő megnevezi azt az óvodai telephelyet, ahonnan a legegyszerűbben elhozhatja az ételt, és ott lesz. A fenntartó gondoskodik az egyszer használatos edényekről. Jelenleg 10%-kal működik a konyha, nekünk jobb lenne, ha többen igényelnék az étkezést, hiszen a támogatást is eszerint kapjuk, és a tevékenységünk akkor gazdaságos, ha minél nagyobb kapacitáson működünk. «

A rászorulóknak a Málta

Nem meglepő, hogy a szociális szférát erőteljesen érintő veszélyhelyzet a helyi Málta számára is megnövekedett feladatokat jelent. Lipták Tamás szolgálatvezető, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Támogató Szolgálat vezetője a szervezet munkájáról a városi televízióban beszélt.

» BAKSAY ERIKA

– Az egészségügyi helyzet megnehezíti a mi munkánkat is. Talán a bizonytalansági tényező a legnehezebb számunkra, nem a napi rutin végzése, amit egy teljesen más irányba kellett átszervezni, de ezt megtettük. A mi ellátotti körünk, a fogyatékkal élő, idős, vagy egyéb rászoruló, nagycsaládos, roma, nem roma, intézményesítve vagy anélkül, de pont az a csoport, aki leginkább elveszett egy ilyen helyzetben. Teljesen új alapokra helyeztük a velük való gondoskodást. Eddig ide-oda vit-

tük az embereinket, most mi megyünk hozzájuk, a támogató szolgálatnál a szállítások megszűntek, napi szinten hívjuk az ellátottainkat, hogy mire van szükségük, boltba, ügyintézésbe megyünk helyettük, nyilván a szabályoknak megfelelően. Visszük az élelmiszert, gyógyszert, ellátjuk őket a szükséges dolgokkal. Azokat a gondozottjainkat, akiknek onkológiai kezelésekre, műtétekre van szükségük, azokat ellátják, őket nyilván mi szállítjuk. Minket is kötnek a szabályok, a dolgozóink nem mehetnek délelőtt a boltokba, ami megnehezíti a munkánkat, de hát ez van. Bővült azok köre, akikre oda kell figyelnünk, az új helyzet új embereket hozott a látóterünkbe. Az idősek otthona viszont tőlünk függetlenül, önállóan intézi a gondozottjai életét.

A regionális Málta jóvoltából csomagostást is szerveztünk, természetesen házhoz szállítva, 50

darab nagyon gazdag csomagot kaptunk, ami egy komplett család egyheti ételmét tartalmazta. Ezt még kiegészítette az önkéntes csoport, Jákló Viktor füstölt áruval, zsírral igen gazdagon, az önkormányzat pedig egy tisztasági csomaggal toldotta meg. Most ennyit kaptunk, de a Málta is, az önkormányzat is biztosít további csomagokat, ha szükséges.

A Tanoda is átállt a digitális működésre, érdekes volt látni a gyerekeinket, amikor a csomagokat kivittük, hogy mennyire hi-

ányunk nekik. A tanodás kollégák zárt facebook csoportot hoztak létre, ezen kommunikálunk, és messengeren, skype-on, telefonon tanulunk velük, segítjük őket. A napi munkával elszámolnak, de nagyon hiányzik a személyes kapcsolat, az emberi közelség. Mivel ők azok, ahol a digitális technika kevésbé áll csak a családjukban rendelkezésre, felszereltük őket a tanodás tablettákkal, laptopokkal, mindenki kap digitális eszközt, a tanáraink pedig lelkesen dolgoznak a gyerekekkel. «

A rendőrség tevékenysége a járványhelyzetben

Sorra felkerestük azokat a Dunaföldváron dolgozó szervezeteket, intézményeket, csoportokat, amelyek tevékenységüknél fogva erősen érintettek a koronavírus-járvány következtében beállt helyzet kezelésében. Ez a rendőrségre fokozottan érvé-

nyes, így megkerestük Kulcsár Szabolcsot, a Dunaföldvári Rendőrség parancsnokát.

» BAKSAY ERIKA

– A feladataink nagymértékben nőttek, többértékesek lettek. A

jelenlegi helyzetre tekintettel megjelent egy szabályozás, amely betartását nekünk folyamatosan ellenőriznünk kell. Ennek szellemében jelen vagyunk a városban, az üzletek környékén, a Duna-parton, közterületeken, illetve a kéthetes otthoni karanténba került helyi lakosok napi egyszeri ellenőrzését is mi végezzük.

A lakosság hozzáállása a korlátozásokhoz alapvetően jó, de az idő múlásával látszik némi lazulás. Most, hogy bejött a jobb idő, volt húsvét, hosszú hétvége, többen útnak indultak, kicsit tágabban értelmezték a szabályokat. Nem tilos sétálni, sportolni – nyilván bizonyos szabályok betartásával –, ám a séta, sportolás, illetve szabadidő eltöltése és a ►

► szórakozás közötti különbségeket egyeseket szívesen elmosás, és lazítanak a fegyelmen. Sokakat kellett figyelmeztetni, büntetni is, bírságotunk, szabálysértési feljelentéseket is tettünk. A büntetés mértéke 50–500 ezer forintig terjedhet.

Dunaföldvárnak rendőri szempontból van körzete, Bölske, Madocsa is hozzánk tartozik, de ezeknek van saját önkormányzatunk, amelyek közül csak egy, Bölske szigorított a szankciókon

illetve szabályokon, mi pedig ennek megfelelően járunk el, ha Bölskén dolgozunk.

A fegyelmezetség attól is függ, merre nézzük: a szombati piac jól működik, a Penny Marketnél rend van, de a Duna-parton már nem ez a helyzet, csoportosulás van, este a fiatalok lödörögnek, bandáznak. Ők azok, akik leginkább áthágják a szabályokat.

A bűncselekmények száma kissé csökkent, illetve strukturálisan átalakult. A vagyoni elleni

bűncselekmények száma 15–20%-kal csökkent, mert ugye többet vagyunk otthon, nincs akkora mozgás. Viszont a garázdaság, a testi sértés, az internetes csalások száma nőtt. Most ez ad nekünk több feladatot. A bezártság is elvezethet olyan konfliktusokhoz, amikre nem számított senki. Egyre többször kell ilyen esetekhez kivonulnunk.

A gazdasági következmények is meg fognak jelenni, kisebb

bűncselekményekben, külterületi lopásokban megnyilvánulva. Ez is, és a közlekedés felügyelete is alapfeladatunk, ami nem sérülhet a koronavírus-járvány miatt. A közlekedési ellenőrzések, mérések változatlanul megvannak, tapasztalataink alapján a közlekedők száma kevesebb, hét végén viszont a kimozdulások száma megnőtt. Ami nagy pozitívum, hogy a balesetek száma 30–35%-kal csökkent. «

Fertőtlenítés a városban

Kőszegi Dániel, aki a szúnyog-program ismert szakembere ezúttal más szerepben, a koronavírus elleni védekezésben került előtérbe. A fertőtlenítő munkáról munkatársunkkal beszélgettünk a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Az összefüggés a két tevékenység között részben a technikai felszerelés jellege, részben a tevékenységhez kötött képzettség, végzettség. Aki szúnyogirtással, kártevő irtással foglalkozik, az egészségügyi gázmester is, vagy egészségügyi fertőtlenítő. Éppen ezért sok megkeresést kaptunk, főleg azoktól az önkormányzatoktól és vállalkozásoktól, ahol egyébként is dolgoztunk már, végeztünk nekik szúnyogirtást, egészségügyi kártevő irtást. A szúnyoggyérítésre használt gépeket át lehet állítani a megfelelő cseppméretre, változtatható rajta a kivitt mennyiség, és egy Virocid nevezetű, teljes spektrumú vírusölő oldattal fertőtlenítést tudunk végezni, beléptető kapukat, korlátokat, különböző felületeket tudunk vele fertőtleníteni. Közterületi fertőtlenítést csak Dunaföldváron végeztünk, a város megbízásából, a buszpályaudvart, játszótereket, a piacteret, buszvárókat, ezeken a helyeken található gyakran fogdosott felületeket rendszeresen fertőtlenítjük egy speciális, erre a célra használatos fertőtlenítő szerrel. Erre cégek is felkértek minket,

rendszeres fertőtlenítést végzünk.

Sokan kezdtek el most hirtelen ezzel a tevékenységgel foglalkozni, úgy értem, megbízások alapon is. A saját környezetében bárki fertőtleníthet, ózongenerátort is vehet, de szolgáltatást csak engedélyköteles végezhet. Mi az egészségügyi szakdolgozói kamara tagjai vagyunk, 5 évente újra vizsgázunk a szakmából, és megvan a tevékenységhez szükséges ÁNTSZ engedélyünk. Sokan mindezek hiányában vállalnak fertőtlenítést, ez nem helyes, hiszen, mint minden szakmához, ehhez is kell megfelelő szakmai felkészültség. A gyakori hipós fertőtlenítés a lakásunkban bőven megteszi, de, ha nem hivatalos céget kérünk fel erre a feladatra, nem lehetünk biztosak abban, hogy azok szakszerűen végzik el a munkát, és hamis biztonságérzetbe ringathatjuk magunkat.

A fertőtlenítő szerek mellékhatásai akkor jelentkezhetnek, ha túlzásba vesszük a használatukat. Ez a mellékhatás lehet a bőr felmaródása, de a környezetünkben használva különösképpen nem ártunk vele. Mi, szolgáltatók természetesen fokozott figyelemmel végezzük el ezt a munkát, a környezetet nem károsítjuk, vigyázunk a dózissal, mértéktartóan használjuk a vegyszereket. A Virocid idővel lebomlik. A fertőtlenítés természetesen is végbe megy, hiszen a napfény is fertőtleníti, az UV fény bontja a baktéri-

umokat, vírusokat. Maga az idő is megteszi ezt, hiszen különböző felületeken különböző idő alatt, de elpusztul a vírus.

A szúnyogok a koronavírust nem terjesztik, vagyis velük a szokásos okból kell majd foglalkozni. A szezonnak bőven az elején járunk, majd meglátjuk, hogy mit hoz a csapadék, árhullám.

Az idén lesz katasztrófavédelmi szúnyoggyérítés, 3+1 évre aláírt a kormány egy konzorciummal, ebből részesülni fogunk. A város is félretett erre a célra, annyi lesz a változás, hogy légi kémiai szúnyoggyérítés idéntől nem lesz, ezt nem engedélyezik. Hangsúlyozom, kémiai, mert a biológiai – tehát célzottan csak a szúnyoglárvákra ható – gyérítés engedélyezett földön, vízen, levegőben, pontosan azért, mert ez a módszer nem ártalmas egyéb élőlényekre, és az EU arra törekszik, hogy a szúnyogok elleni védekezésnek ez a formája nyerjen teret minél több országban. Ez jó hír a fecskéknek, méheknek is, nekünk is. «

Támogatóink

Dunaföldvár Város

Önkormányzata

Dr. Süveges Árpádné

Kiss Lajos Csaba

Ráthgéber Lászlóné

Petrovics Józsefné

Dr. Hallai Róbert

MEGJELENIK 3500 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
Cím: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341–176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529–950.
ISSN 1589–164X

Távoktatás az általános iskolában

Talán az oktatás az az ágazat, ahol a veszélyhelyzet bevezetésével a legnagyobb fordulat következett be, amikor is minden előkészület nélkül egy közösségi rendszerből a távoktatásra kellett áttérni. Az új helyzet új eszközöket, módszereket kívánt az iskolától és a pedagógusoktól, ami komoly kihívást jelentett az oktatás mindkét oldalán, tanárnak, diáknak, szülőnek komoly fejtörést és szervező munkát okozva. Az általános iskola hetek óta ebben a rendszerben működik. Arról, hogy ez mennyire vált be Bognárné Balogh Andreát, az általános iskola igazgatóját kérdeztük.

» BAKSAY ERIKA

– Amikor kiderült, hogy a következő hétfőtől távoktatásban kell tanítani a gyerekeket, hirtelen iszonyatos mennyiségű online anyag, felület, rendszer, módszer került elő, ami eddig is megvolt persze, de a szükség behozta őket a köztudatba, sokan nyilvánosan elérhetővé tették az eddig fizetős rendszereiket, tananyagjaikat. Nem akartunk kapkodni, az iskola a realitást tartotta szem előtt, azt, hogy eszközben, a szülők, gyerekek felkészültségében, a pedagógusok képzettségében mik a lehetőségei. Úgy döntöttünk, azt a csatornát választjuk, amit már mindenki ismer és használ, mond-

Bognárné Balogh Andrea

juk, hogy járatos benne, és ez a Kréta rendszer. Erre fűztük fel az időközben megismert és kipróbált eszközöket. Mindenkit ebbe a csatornába hívtunk be, hiszen a szülő – elvben – használja a Krétát, ott jut hozzá a gyereke eredményeihez, osztályzataihoz, ott követheti nyomon a ténykedését. Sok segítséget kaptunk sokféle fórumtól, de eligazodni csak egy ismert alaplóból tudunk.

A Kréta rendszerben van az elektronikus ellenőrző és üzenet funkció, amin keresztül a szülővel kommunikálni tudunk. Persze kiderült, hogy sokan nem használták eddig, őket be kellett ide szervezni, megtanítani nekik a rendszer használatát. Itt ugyanis megtalálja a házi feladatot, ide írjuk, ha közlendőnk van a szülővel, de vissza is lehet ide csatolni az elkészült munkákat. Mivel ez egy működő rendszer, egyébként is ide adminisztrálunk, a pedagógusainktól az az elvárás, hogy ezen a platformon rögzítse az is-

kolai munkát. Vannak persze, akiknek volt egyéb működő kommunikációs rendszerük, messenger csoportjuk, facebook zárt csoportjuk, közös email-címük vagy egyéb platformjuk. Felmértünk minden gyereket, hogy hogyan lehet őket elérni, és azon a csatormán érintkezünk velük. Aki végképp kimaradt mindenből, vagy nem tudja használni ezeket, vagy nem rendelkezik ehhez szükséges eszközzel, az papíralapon, borítékban kapja meg a heti munkáját, és az elvégzett munkával hetente egyszer kell elszámolnia. A pedagógus a saját osztályával, csoportjaival egyébként olyan formát választ, amelyet akar, olyan elszámolásban, amit helyesnek tart, illetve ami működőképes.

Nem követelmény az iskolában a technika megléte, de szinte mindenkinek van minimum mobiltelefonja, amin elérhető. A gyerekek java részének többféle informatikai eszköz is a rendel-

kezésére áll. A munka szervezése nyilván nem egyforma a kicsiknél és az önállóbb nagy gyerekeknél, de az biztos, hogy a 14 év alatti gyerek nagymértékben függ még a szülőktől, nem várható el, hogy önállóan végezze a munkáját.

A készségtantárgyak külön problémát jelentettek. A készségtantárgy is tantárgy, óraszám, követelményekkel. Végül az a gyakorlat alakult ki, hogy ezekből tömbösítve kapják meg a gyerekek a feladatokat, munkadarabokat 3 hetente egyszer kell elkészíteni, tesiből alsó tagozaton heti mennyiséget, inkább ötletárát adtunk a szülőknek. Videókat küldenek a kollégák, a dalokat meg lehet a neten hallgatni, meg lehet tanulni, az alsóban inkább működik, hogy ezekről a szülők videókat készítenek, de az is járható út, hogy átmenetileg csak az elméleti dolgokból számoltatunk be.

Bár ez egy kényszerhelyzet, sok szempontból jót fog tenni mindenkivel ez a változás. A pedagógusok érdekes, új megoldásokat keresnek, többféle informatikai platformon fejlesztik magukat, ami a gyerekek számára is sok újat és érdekeset hoznak, amellet, hogy most éppen élesen fejlődik a digitális kompetenciájuk (ahogy a szüleiké is). Ettől még persze hiányzik az iskolának a gyerek, a gyerekeknek az iskola, mert azért csak közösségi lények vagyunk, és az oktatás, nevelés nagyon is személyes műfaj. «

Általános iskolai beiratkozás

A koronavírus okozta veszélyhelyzet némileg átirta az iskolai beiratkozások szokásos rendjét, erről Bognárné Balogh Andrea, a Beszédes József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola vezetője a városi televízióban adott tájékoztatást.

» BAKSAY ERIKA

– A leendő elsősök egyébként már egy ideje online módon iratkoznak be az iskolába, vagyis a

és kitöltjük helyettük a beiratkozási űrlapot, ha bejönnek az iskolába.

Alapvetően két eset lehetséges: a szülő a gyereket vagy körzetes, vagy körzet nélküli iskolába szeretné beírni. Utóbbi például a gyakorló iskola, sportiskola (ez nem azonos a sport tagozatos iskolával), egyházi iskola. Ők április 6–24 között tehetik meg a beiratkozást. Aztán majd kapnak egy értesítést, hogy felvették-e a gyereket. Ez a variáció Dunaföldváron általában csak néhány embert érint.

A dunaföldvári leendő elsősök nagy többsége körzettel rendelkező iskolába, így feltehetően a Beszédes József Általános Iskolába fog beiratkozni, és ezt április 28 és május 15 között teheti meg. Ez előtt az időpont előtt csak tájékozódni lehet. A Kréta rendszerbe belépve intézhető a beiratkozás, ahová kétféle módon kerülhet be a szülő: vagy rendelkezik már jogosultsággal, mert van olyan idősebb gyereke, akinek a révén van regisztrációja és belépő kódja, vagy most fog regisztrálni a Krétába. Ez ►

► esetben az iskola honlapján vagy facebook oldalán is található eugyintezes.e-kreta.hu oldalon beléphet a Krétába, ahol a leendő elsősök központilag regisztrálva lettek, a lakóhelyi adatok alapján abba a körzetbe, ahová tartoznak. Ha ez a szülőnek megfelel, akkor nincs más dolga, mint, hogy beleegyeznek a dologba, ha ettől eltérőt szeretne, akkor ezt a rendszerben majd jelölnie kell.

A Krétában való tájékozódáshoz az iskola honlapján levő oktató film segít, ha kell. A belépés után a teendő a következő: regisztrál, megkeresi a gyermekét (beírja a gyermek adatait), a felület elmondja, mi kell, személyi adatok, lakcím a lakcímkártyáról, TAJ szám, oktatási azonosító, születési adatok, adóazonosító,

személyi igazolvány szám, mindezt a kártyákról pontosan leolvastva és beírva, mert a rendszer kidobja a hibákat, nem csak úgy nagyjából kell stimmelnie. Ezután meg kell nevezni az iskolát, a mi esetünkben a Beszédes József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola ez, de az első szó beírása után a rendszer kiadja az iskola pontos nevét. Be kell még írni egyéb tájékoztató adatokat is, így például óvodai adatokat, különleges helyzetet, sajátos nevelési igényt. Vannak nyilatkozatok, amelyeket az iskolakezdéskor meg kell tenni, de ezek kitöltése most önkéntes, pontosabban az ezekhez szükséges igazolásokat a szeptemberi kezdésig kell bemutatni az iskolában. A nyilatkozatok közül

azokat kell csak megjelölni most, ami a hittan-erkölcstan választásra, étkezésre vonatkozik. Az ezekhez tartozó igazolások feltöltése halasztható. Ha ez mind megvan, akkor a lap alján található „elküldi” gombra kattintással a beiratkozás készen is van. Akinek a lakcíme nem egyezik a tartózkodási helyével, az azt az iskolát jelölje meg a jelentkezésben, ahol a tartózkodási helye van. Akik a körzetükön kívül iratkoznak, azok később kapnak visszajelzést arról, hogy befértek-e a céliskola létszámába.

Személyesen is be lehet iratkozni, szintén április 28-tól május 15-ig, ezt azoknak ajánljuk, akik nem boldogulnak az online jelentkezéssel. Számukra a facebookon, honlapunkon kiírjuk,

hogyan lehet időpontot egyeztetni, hiszen a veszélyhelyzet komoly óvintézkedéseket kíván meg a személyes kontaktusban. Három munkaállomáson végezzük majd a munkát, vagyis három helyen, három számítógépen három kolléga segít a Kréta kitöltésében, hiszen a beiratkozásra már nem létezik papír alapú nyomtatvány. Egyszerre három szülő tartózkodhat majd az iskola kijelölt részén, akik fertőtlenítő kézmosás után jöhetnek csak be, és saját tollat hozzanak magukkal, ha arra lenne szükség, és majd az épület hátsó kijáratán távoznak, tehát biztosítjuk a megfelelő higiéniát. Aki bizonytalanul érzi magát az ügyintézésben, az mindenképpen a személyes beiratkozást vegye igénybe. «

Járvány idején

Az egészségügy és a szociális ágazat munkája vélhetően még sokáig a vezető hírek témája lesz. Hogyan tudják a megnövekedett feladatokat segíteni a karitatív szervezetek, növekedett-e a rászorulóak száma, hogyan viselkedünk mi, földváriak a rendkívüli helyzetben, mi lenne üdvös a járvány után. Ezekről beszélgettem Jákli Viktorral, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat helyi csoportjának vezetőjével.

» SZIEGL ERIKA

Jákli Viktor

„Fontos tisztázni, hogy a klasszikus karitatív tevékenységet, tehát a gyűjtést és az adományozást központilag leállították. Sem élelmiszert, sem ruházatot, sem bútorokat illetve használati tárgyakat nem fogadhatunk. A Húsvétra gyűjtött adományokat és a vásárolt élelmiszereket most nem egyszerre osztottuk ki, hanem folyamatosan történik a több mint 400 csomag szélesztása. Ez most azt jelent, hogy a tartós élelmiszereket a rászorulóknak eljuttatjuk a lakóhelyükre. Ebben segítségünkre van a Málta dunaföldvári támogatószolgálatának vezetője, Lipták Tamás és csapata. Hetente kb. 30 csomagot juttatnak el a családokhoz. A mi tagjaink már mindnyájan vé-

dett korban vannak, nem várható el tőlük, hogy a szükségesnél több személyes találkozásban legyen részük. Pécsi központunktól több száz maszkot kaptunk, melyek kiosztásában az önkormányzat segített. Az onnan kaptott kb. 100 élelmiszercsomagot is eljuttattuk a rászoruló családoknak. A Pannónia Bio Zrt. és a Földvár-Rubber Gumiipari Kft. fertőtlenítő szereket adott, melyeket a családok a lakóhelyükön tudnak felhasználni. Meg kell még említenem a Földvári Malom Kft-t, akik évek óta jelentős mennyiségű liszttel támogatnak

minket. Helyi és környékbeli termelőktől rendszeresen kapunk mézet, szalonnát, zsírt. Az ALDI a szavatossági idő lejártához közeli élelmiszerekkel segít, a SPAR pedig helyet ad az éves gyűjtési akciókhoz. Sajnos egyre többen kérik a segítségünket, főként azok, akik mostanában veszítették el a munkájukat. Szívszorító történetek ezek. Nem egy családban mindkét szülő munkanélkülivé vált. Olyan is akad, akit a munkáltató még a járvány előtt küldött el, mert nem tolerálták a gyerekek miatt kivett betegszabadságot. Bár én mostanában legtöbbit a határban vagyok, azt látom, hogy üresek az utcák és az én boltomban is fegyelmelzetten betartják az emberek a járványügyi szabályokat. A szabadtéri piacokat korlátozó intézkedéseket eltúlzottnak tartom. A legtöbb településen dél körül már pakolnak az árusok, tehát a 65 év fölöttiek idősávjá nagyon visszaveti az eladók forgalmát. Itt talán lehetett volna megengedőbb a szabályozás. Mi lenne kívánatos a járvány után? Egy politikamentes, békésebb együttélés.”

(A Vöröskereszt helyi vezetőjét, Kuti Valériát is megkerestem. Ő a következő véradás után ígért interjút.) «

Vírushelyzetben – pozitívan

» L. MÉSZÁROS IRMA

Napfényes, meleg délelőtt. A gyümölcsöskertben még van virágzó fa, nagy zümmögéssel táncot járnak a méhek. De a madarak dalolása is felerősíti az igazi idilli, tavaszias hangulatot. Aztán a kerten túlról, távolabbról, ám jól kivehetően egy édesanya hangját hallani: egy-kettő-három-négy. Majd újra ... Érezhető, hogy valami gyakorlatot vezényel kint a szabadban. – Na, még egyszer megcsinálok, aztán felveszem, mondja. S most már értem. Testnevelési órát tart a háromgyermekes édesanya. Elmosolyodok. A járványhelyzet egyik előnye, hogy az anyukák több időt töltenek a gyerekekkel, s jobban belelátnak az iskolai munkába – mivel az online tanórák zömét a kicsiknél ők „koordinálják”. Hogy ezt pozitív élményként élék-e meg, az sok mindentől függ. De jó, ha a vírusjárvány okozta hátrányból előnyt kovácsolnak. Mert ezzel mindannyian gazdagodnak. «

Egy „szilánkos” ember gyermekkori emlékei

A Part-Oldalak márciusi számában mutattuk be dr. Balogh Vilmost, a Budavári Sikló kocsijának dunaföldvári gyökerű tervezőjét. A régi képek nézegetése és a múltból való beszélgetés közben előjöttek régi személyes emlékei. Most ezekből idézzük.

» L. MÉSZÁROS IRMA

„A gyermekkoromról készített régi fotók többsége ma már csak egy-egy elmosódott emlék. Ám voltak olyan események is, amelyek örök nyomot hagytak bennem.

1944 januárjától a Duna-parton, az Erzsébet-sétátéren laktunk. A II. világháború ekkor már javában zajlott, így édesapámat, aki hadköteles volt, rendszeresen kiképzésre hívták be, s ezért elég gyakran volt távol tőlünk. 1944 októberében katonai behívót kaptam. Ettől kezdve másfél évig semmi hírünk nem volt róla.

A háborús események 1944 nyaráig szerencsére csak közvetetten, hírek formájában jutottak el Dunaföldvára. Majd a harci helyzet élesedését a magyar és később a német hadsereg Duna-parton állomásozó egységeinek és a lakhelyünk fölötti dombtetőn elhelyezett ágyúinak megjelenése jelentette. Nyáron és az ősz elején még nem lehetett tudni, mi lesz az akkor oly távoli frontokon zajló harcok végső kimenetele.

A háború 1944 novemberében ért Dunaföldvár közelébe. A Duna-hidat 1944. november 14-én a visszavonuló német haderők fölrobbantották. Az Alföld felől támadó Vörös Hadsereg erőit a németek a Duna-parton és az Öreg-hegyen (lakhelyünk előtt és fölött) elhelyezett ágyúikkal próbálták megállítani. Az Erzsébet-sétátér legtöbb házából a lakók biztonsági okokból fölköltöztek a „város”-ba, de mi édesanyámmal és még néhány szomszédal nem tettünk eleget a hivatalosan is kihirdetett felszólításnak. Ez azzal a következménnyel járt, hogy a

Sziget felől érkező szovjet ágyú- és aknatűz és a házuk előtti parkból és a dombtetőről viszonzott német ágyú- és aknatűz között a pincében szorongva éltünk több napon keresztül.

A német haderő visszavonulása után, december 3-án reggel a Vörös Hadsereg bevonult Dunaföldvára. Másnap délelőtt a szomszédunkban lakó és édesanyámmal jó barátságban lévő Gaál néni, aki a hatóságok felszólításának eleget téve felköltözött a „város”-ba, azzal a kéréssel jött hozzá, hogy segítsen a visszaköltözésben. Csak az okozott gondot, hogy a Vörös Hadsereg járőrei az utcán közlekedők közül bárkit kényszeríthettek közmunkára. Ennek elkerülésére a két barátó azt gondolta ki, hogy menjenek velük a gyerekek is, akiknek a jelenléte talán mentesíti őket a közmunka alól. A Mélyút felé indultunk el négyen: Gaál néni a kilencéves Arikával, édesanyám velem (ekkor már majdnem négy és fél éves voltam.) A futballpályán (annak idején a Duna-parton, a mai kemping területén volt a pálya) mentünk keresztül. Tele volt a visszavonuló német és magyar haderő elhagyott lőszerével. Nekem nagyon megtetszett ott egy hengeres cső, és arra gondoltam, majd visszafelle jövet hazaviszem játszani. Ezt még Arikának el is mondtam. Vissza is a Mélyút felől jöttünk. Szerencsére járőrrel nem találkoztunk, így a két szülő saját gyermekének kezét fogva, vállukon egy-egy nagy batyuval már majdnem hazaért. A pályán a játéknak gondolt cső mellett elhaladva újra vágyat éreztem arra, hogy hazavigyem, s míg édesanyám a kezemet elengedve a vállán megigazította a batyut, visszafutottam kb. tíz méterre, és kézbe vettem a kincset. Pontosan már nem tudom visszaidézni, hogy miért, de hirtelen meggondoltam magamat és eldobtam azt, legfeljebb két méterre. A további eseményeket már csak a jelenlévők elmondása alapján tudom le-

írni. Egy hatalmas robbanás volt, s én négykézláb másztam ki a füstfelhőből. Az ezt követő események villámgyorsan peregtek. Az Erzsébet-sétátéri házakba már többen visszaköltöztek, és a robbanást hallották, majd kézből-kézbe adva végigszaladtak velem a parki sétányon. A Rákóczi utcánál egy orosz katonai autó állt, ami föl vitt a Piac téri ideiglenes katonai kórházba, ahol Kalmár doktor vizsgált meg, és próbálta a sebeket ellátni.

Utólag kiderült: a csőszerű jäték egy rövidnyelű Vécsey-típusú roncsoló kézigránát volt. Fölrobbanásakor a testembe tíz helyen szilánkok hatoltak be. Némileg mérsékelte a sérülések súlyosságát, hogy vastagon föl voltam öltöztetve. A kórházban nem maradhattam. Így hazavittek. De édesanyám egyedül nem tudott engem szakértelemmel ápolni. Ezért az egyik nagynéném, Kozma Józsefné, akinek volt már némi ápolónői tapasztalata, fogadott be bennünket. Az ő házuk az Alsó-Burgundiában volt, ahol ekkor már ott húzta meg magát a másik nagynéném (Benkő Gyuláné) is néhány hónapos kisbabájával. Az összezárt rokonságról az egyetlen ott lévő felnőtt férfi Kozma Józsi bácsi gondoskodott, aki alkalmatlansága miatt szerencsére megúsza a katonai szolgálatot. Ekkor már rendszeresen újabb és újabb szovjet csapatok vonultak át Dunaföldvára. Az oroszok a házakban esetleg megbúvó német katonákat keresték, de néha a fiatal nőket is zaklatták. Nappal a kisgyermek jelenléte egy kis

biztonságot adott az ott élőknek. Ám emlékemben az is él, hogy az éjszakákat a ház pincéjében töltöttük, aminek bejárata elé Józsi bácsi minden este fahasábokat rakott. Ő aludt csak egyedül a házban. Örökké hálás lehetek a helyi ideiglenes katonai kórházban dolgozó és rövid ideig ugyancsak a nagynéném házában lakó orosz egészségügyi ápolónőnek is, aki nagy szakértelmével és jóságával elviselhetőbbé tette számomra a sérülések okozta legnehezebb időszak átvészelését. Egy hónap után az állapotom jelentősen javult, és a hozzátartozóim is beletanultak a sérüléseim kezelésébe. A napok múlásával a testemben lévő kézigránát-szilánkok a sebek gyógyulásával kezdtek belőlem eltávozni. Sajnos a jobb térdem erősen roncsolódott, ami miatt hosszú ideig erősen sántítottam is. A tíz szilánk közül egy bennem maradt. Így lettem én később az orvosi felülvizsgálatokon a „szilánkos” ember. A kézigránát-robbanás túlélését újraszületésemnek gondolom.

De nemsokára harmadjára is megszülettem, azaz megmenekültem. Ez 1945 márciusában történt. A frontvonal nyugat felé távozásával már Dunaföldváron is kezdett az élet normalizálódni. Az emberek reménykedtek. Mi még mindig a nagynénémnél laktunk a rokonokkal együtt. Emlékeim szerint én a közös szoba ablaka alatti heverőn állva a párkányra rakott kis játékgúrákkal játszottam. Édesanyám a heverőn mellettem ült, a többiek a szobában beszélgettek, a kisbaba egy ►

► kiskosárban aludt. Nem tudom, milyen előérzete volt édesanyámnak, de elvett az ablaktól, és az ölébe ültetett. A következő pillanatban hatalmas robbanássorozat hallatszott. A légnyomás a dupla ablak összes üvegét kitérve üvegszilánkokkal szórta tele az egész szobát. Rajtam kívül mindenki súlyos vágásos sérüléseket szenvedett. Engem az mentett meg, hogy édesanyám a robbanáskor – részben a légnyomás hatására – az ölében velem a földre vetette magát. Ha a robbanás egy perccel előbb történt volna, az üvegszilánkok minden bizonyosan darabokra szaggattak volna.

Később derült ki, hogy a német csapatok megpróbálták ellentámadást indítani a szovjet csapatok ellen, és ennek egyik eleme volt a dunaföldvári ideiglenes Duna-híd

bombázása, amely során néhány célt tévesztett bomba a Burgundia környékére is hullott.

1945 áprilisában az én állapatom is már annyira javult, hogy édesanyám egyedül el tudott látni, ezért visszaköltöztünk az Erzsébet sétatéri lakásunkba.

Édesapámról semmiféle hírünk nem volt. Nagyon nehéz körülmények között éltünk. Édesanyám szerencsére munkát kapott Debuly Lajos Mészáros utcai Napraforgóolaj-verő üzemében. Ez anyagilag egy kis javulást hozott az életünkben, de azt is jelentette, hogy öt évesen reggelente egyedül maradtam otthon. A szomszédokban élő gyerekekkel együtt játszva a napközbeni életem egyáltalán nem volt unalmas. Így telt az 1945-ös év és a következő év eleje.

Édesapám 1946 májusában tért haza. Elfogatása után a Szovjetunióba, az Urálon-túli Magnyitogorszk városának lágerébe szállították, ahol társaival együtt kényszermunkásként a város újjáépítésén dolgoztatták. 18 hónapi fogság után legyengült, lesoványodott emberként szállt fel a foglyokat hazaszállító vasúti szerelvényre. A vele való újratalálkozásom örökké emlékezetes marad.

Édesanyám azon a napon is korán reggel elment dolgozni. Én még az ágyban lustálkodtam, amikor belépett a szobába egy számomra idegennek tűnő, koldus kinézetű aggastyán. Ahogy megláttam, ijedten kiáltottam: „Kit tetszik keresni?” A válasz rövid volt: „Vilikém, én vagyok az édesapád.” Hirtelen

fel sem tudtam fogni ennek az örömteli pillanatnak a fontosságát. Nem voltam hat éves sem, és a hosszú távollét könnyen elhomályosítja egy kisgyermek emlékezetét.

Édesapám hazatérte mindenestre fölbolygatta az életünket. Mindenki, aki ismerte őt, örömmel találkozott vele, és együttérzését fejezte ki a hadifogság okozta szenvedések miatt. Édesapámnak cipőfelsőrész-készítő volt a szakmája, és a háború előtt ezen a területen nagyon jó hírnévre tett szert. Így néhány nap itthonlét után szakmabeli ismerősei újra megkeresték, hogy vállaljon munkát. Ez egyúttal azzal is járt, hogy a korábbi nélkülözéseink megszűntek. Szerény körülmények között, de konszolidálódott az életünk.” ◀

Települési támogatások rendszere Dunaföldváron

2020. február 01. napjától jelentősen megváltozik a települési támogatások rendszere Dunaföldváron, amelyet a mellékelt táblázatban foglaltunk össze.

Az időskorúak védelme érdekében a polgármester úgy döntött, hogy az időskorúak támogatása iránti kérelem csak a veszélyhelyzet elmúltát követő 60 napon belül nyújtható be ismét.

Ne keressék fel a Hivatalt emiatt – nem veszünk át kérelmet / hazaküldjük a személyesen megjelenteket –, maradjanak otthon és vigyázzanak magukra.

Postán és elektronikus úton sem fogadunk ilyen kérelmeket.

A veszélyhelyzet elmúltát követően mindenki aki jogosult a támogatásra meg fogja kapni a támogatást. ◀

Ssz	Támogatás típusa	Kérelem benyújtásának határideje	Támogatás nyújtása	Jogosultsági jövedelem-határ (Ft/fő)	Vagyonvizsgálat	Támogatás összege (Ft)
1.	Lakásfenntartási támogatás	folyamatos	1 évre	háztartás: 85.500.- Ft/fő egy- személyes háztartás: 108.300.- Ft/fő	van	min. 3000.- Ft max. 11.400.-Ft
2.	Gyógyszertámogatás	folyamatos	1 évre	család: 96.900.- Ft/fő egyedül élő: 114.000.- Ft/fő	van	7000.- Ft/fő
3.	Eseti szociális támogatás	esetenként	eseti	család: 79.800.- Ft/fő egyedül élő: 102.600.- Ft/fő különös mélt-t érdemlő esetben: csa- lád: 114.000.- Ft/fő egyedül élő: 142.500.-Ft/fő (pl.: elemi kár, stb. esetén)	van	eseti elbírálás max. összeg. 17.100.- Ft/eset különös mélt. érdemlő eset- ben: max. 85.500.- Ft/eset
4.	Tűzifa támogatás	tárgyév szept. 15.- október 15. között (kérelem benyúj- tás)	egyszeri / nov. és dec. hónapban	család: 79.800.- Ft/fő egyedül élő: 102.600.- Ft/fő	van	max. 28.500.- Ft
5.	Temetési segély	halálesetet követő 60 na- pon belül	eseti	család: 85.500.- Ft/fő egyedül élő: 114.000.- Ft/fő	nincs	család: 57.000.- Ft egyedül élő: 85.500.- Ft
6.	Rendkívüli gyermekvédelmi támogatás	esetenként	eseti	család: 85.500.- Ft/fő	van	gyermekenkénti egyszeri összeg: 22.800.- Ft családonkénti egyszeri ösz- szege: 42.750.- Ft
7.	Iskolakezdési támogatás	augusztus 15.-szeptember 15. között	egyszeri	család: 99.750.- Ft/fő	van	8000.- Ft/gyermek
8.	Időskorúak támogatása	tárgyév március 01.- április 30. között	egyszeri	128.250.- Ft/ kérelem benyúj- tásakor 65. életévét betöltött időskorú személy	nincs	8000.- Ft/fő
9.	Köztemetés	esetenként	eseti	család: 79.800.- Ft/fő egyedül élő: 102.600.- Ft/fő	van	változó - a vállalkozó közöltséges te- metésének árai szerint
10.	Lakáscélú önkormányzati helyi támogatás	tárgyév március 16-ig és tárgyév augusztus 15-ig	egyszeri / visszatérí- tendő	család: 85.500.- Ft/fő egyedül élő: 114.000.- Ft/fő	van	változó - Bizottság döntése alapján min. 50.000.- Ft max. 500.000.- Ft
11.	Letelepedési támogatás	tárgyév április 15.- május 15. között	egyszeri / vissza nem térítendő	min. 57.000.- Ft/fő max. 285.000.- Ft/fő	van	700.000.- Ft

Két kultúrában – két hazában földvári szívvel

Bizonyára önök is érezték már, hogy jó olyanok közelében lenni, akik mosolyt, szeretetet, optimizmust sugároznak. Valahogy feltöltenek, erőt adnak.

» L. MÉSZÁROS IRMA

A földvári elszármazottakról szóló sorozatunk harmadik szereplője, Márta Wedenberg ilyen ember. Lehet, hogy elfogult vagyok vele, mivel jó másfél évtizede ismerem – közelről és távolról. Hiszen Svédországban él, s általában évente egyszer látogat haza, Dunaföldvára. De tudunk egymásról, ismerjük egymás rezdüléseit. Mint ahogy régi és új barátai is. Ő olyan ember, aki nem az éveit tartja számon, hanem a barátait. Több mint egy évtizeddel ezelőtt karácsonyra egy sajátos versgyűjteményt kaptam tőle. A kötetecskében olyan gépelt versek és prózai szövegek sorakoztak magyar, angol és svéd nyelven – kézirásos megjegyzésekkel kiegészítve, amelyek üzenetét fontosnak tartotta nekem továbbítani, s amelyek láttelepet adtak róla, magáról is. Ezek a szövegek megmutatják a lelkét, s azt, hogy számára mi az öröm, mi a szép. Az életnek addig van értelme, amíg az ember szeretetet tud adni – és ami annál sokszor nehezebb: képes a szeretetet elfogadni is – olvastam az egyikben. De elküldte egy svéd-magyar költő írását is, odaírva: szép vers, de nem ér-

Márták akkor...

...és most

tek vele egyet. A költő a Svédmagyaros című versben azon jajong, hogy „Magyarnak svéd, svédnek meg magyar: két országban idegen, két nyelv pártolt el tőle.” Márta megjegyzése: nem érzem „két országban idegen”-nek magam, hanem gazdagnak, mivel két kultúrámban, két hazám van!

Az, hogy vajon miért érez az egyik ember így, a másik meg egészen másként egy azonos élethelyzetben – igazi pszichológiai tanulmány lehetne. Most csak arra vállalkozom, hogy megfejtsem Márta titkát, bemutassam életét és kötődését Dunaföldvárhoz.

Svéd-magyar Mártát, ahogy sokan hívjuk, Dunaföldváron Folkner Mártaként emlegetik, hiszen Folkner Lajos pékmester és felesége, Névény Katalin négy szép lányát sokan ismerték a háború utáni Dunaföldváron. Márta, aki a

harmadik a sorban, 1945-ben született a Paksi utcai családi házban. Az általános iskolát Faragó Juci néni osztályában végezte, majd a Magyar László Gimnázium következett – kiváló tanárokkal, életre szóló élményekkel. Ma is fontosnak tartja a kapcsolattartást régi osztálytársaival, egyik motorja – Svédországból is – a soros találkozók megszervezésének.

Szerettem és szeretem Dunaföldvart – vallja. – Akkor miért és miként kerültem Svédországba több mint ötven évvel ezelőtt? – teszi fel a kérdést helyettem is. – Elmesélem, mondja s belekezd nagy lelkesen. Jó hallgatni. Közben megértjük, hogy egy másfajta érzés még erősebb volt. – Érettségi után Budapesten végeztem el a Közétkeztetési és Vendéglátóipari Iskolát. Aztán a dunajvárosi – sajnos már nem létező – Arany Csillagban dolgoztam pár évig. Annak idején ez egy jó hírű, magas színvonalú szálloda volt. Az épület hátsó részén egy olcsó étterem, a „Fapados” – egyszerű dolgozóknak, a közel lakóknak. A főbejáratnál pedig egy elegáns presszó és egy szép nagy étterem rendezvényekkel, finom ételekkel, esténként élőzenével, amelyet Puporka Géza és zenekara szolgáltatott. Ott ettek, szórakoztak a helyieken kívül a Dunajvárosban dolgozó, külföldről érkezett szakemberek, sőt a külföldi turisták is. Még az iráni sahot is láttam, hisz a porta előtt mentek az étterembe – meséli Márta. De az iráni vendégnél fontosabb lett számára egy svéd fiatalember, aki a Papírgyárban volt kiküldetésben, s akivel recepciósként ismerkedett meg. Mindez 1967 májusában történt. A kiküldetésből hazájába visszatérő villamosmérnök, Rune szeptemberben már újra Magyarországon, Dunaföldváron volt. A közös nyelv hiánya nem jelentett akadályt a fiataloknak – Kicsit tudtam angolul, meg kézzel-lábbal beszélünk – s gesztusokkal is felidézi huszonéves önmagát. A földvári család elfogadó, nyitott volt. Legidősebb lányuk addigra már Németországban élt a férjével. Bár nem örültek, hogy Márta is elmegy, de

ahogy a mamája mondta: Inkább élj Svédországban boldogan, mint Böleskén szomorúan. 1968 júniusában Dunaföldváron a Barátok templomában esküdtek egymásnak örök hűséget, s augusztus végén, éppen Márta 23. születésnapján indultak autójával Svédországba. Elindulni, de vajon milyen világba? Mártára jellemzően nem volt benne kétség, hogy jó lesz.

A svédországi Växjöben szeptember közepén már a külföldieknek tartott svéd nyelvtanfolyamon ült Márta, s még három koronát is kapott ezért óránként. Decemberben, a mindennapi beszédben már a svéd nyelvre tért át a Wedenberg házaspár. S hogy azután mit csinált egy ►

Bölcsődei beíratkozás

» BÁLINT ÉRIKA, BÖLCSŐDEVEZETŐ

A Dunaföldvári Eszterlanc Óvoda, Bölcsőde és Konyha Varázskert Bölcsődéjébe a 2020/2021-es nevelési évre, tekintettel a rendkívüli egészségügyi helyzetre, az alábbi módon lehet benyújtani ellátás iránti kérelmet:

1. Papír alapon: a Polgármesteri Hivatal portájáról beszerezhető, kitöltött nyomtatványt zárt borítékban a bölcsőde postaládájába kérem bedobni (7020 Dunaföldvár Kosuth L. u. 17–23/B).

2. Elektronikus úton: a www.dunafoldvar.hu oldalról letölthető nyomtatvány kitöltése után a bolcsode@dunafoldvar.hu e-mailcímmre való megküldésével.

Mindkét esetben csatolni kell a gyermek TAJ-kártyájának, valamint a szülők és a gyermek lakcímkártyájának másolatát is.

A bölcsődei felvétellel kapcsolatos további információk a www.dunafoldvar.hu oldalon olvashatók, vagy az intézmény vezetője nyújt tájékoztatást a 0675/341–227-es telefonszámon, munkanapokon 8–16 h között. «

► svéd-magyar feleség? Hamarosan hívták – bármi meglepő – magyar nyelvet tanítani. Ott azt vallották és vallják, hogy hamarabb megtanulja a gyermek a svéd nyelvet, ha van jó anyanyelvi alapja, ha van anyanyelvi segítség. Később Márta elvégezte a pedagógusképző főiskolát is, s magyar anyanyelvi tanár lett – Svédországban. Tizenhárom évig magyar anyanyelvet tanított az óvodától a gimnáziumig. Minden tanévben 10–11 intézménybe járt, oda, ahol akár csak egyetlen magyar gyermek is tanult. Ez már a család és a három gyerek mellett elég nehéz volt, ezért váltott: úgynevezett tanuló-asszisztens lett. – Mozgás- és értelmi sérült gyerekeknek, diákoknak segítettem óvodában, iskolában, gimnáziumban, hogy együtt tanulhassanak a többiekkel – magyarázza a munkáját. S felidézi első diákját, akit az ötödik osztálytól az érettségig kísért. Együtt vizsgáztunk, mondja, hiszen az oxigénhiánnyal született fiúnak ő volt a „keze-lába”. Az írásbeli érettségi vizsgán a fiú neki diktálta a megoldásokat. Márta szerette a munkáját. S szereti az embereket, szereti Växjöt is.

A Miként sikerült beilleszkednie? – kérdésre azt vallja, hogy ő Svédországban tanulta meg, hogy az első lépést neki kell megtennie. A svédek zárkózottabbak, a családnak élnek, de ha megnyitod őket, megnyílnak, s egy életre barátáid lesznek. A barátságot, mint a házasságot is, ápolni kell. Meg kell tartani. Mindenért meg kell dolgozni, hogy működjön – állít.

ja. Értékes kapcsolatok teszik széppé és tartalmassá Márta Wendenberg nyugdíjas napjait, éveit is. Vannak svéd barátai és vannak magyar barátai kint is, itthon is. Van katolikus templomi közössége, van, akikkel koncertekre jár, s akad, akikkel a heti kétszeri úszás alkalmával beszélget sok mindentől. S még nem említettük kiterjedt levelezését.

Sokan föltették neki azt a kérdést, amit a külföldön élőknek szoktak: volt-e, nincs-e honvágya? – Erre az a válaszom, hogy igen, vágytam sokszor haza, de mire a honvágy teljesen kivirágzott volna bennem, hazautaztunk, vagy valaki a családból jött látogatóba. Szülei sokszor három hónapot töltöttek kint. Hiszen a család gyarapodott, egy lányuk és két fiuk született. Most már három unokájuk is van. – Édesanyám minden születésemkor itt volt, pék édesapám ellátta szomszédainkat magyaros krumplis kenyérral, kiflivel. Testvéreim és azok gyerekei is szorgalmasan látogattak és látogatnak minket – meséli a szoros kapcsolódásokat. – A sok év alatt több mint negyvenszer voltunk Magyarországon és zömében Dunaföldváron. Pár éve lányunk azt mondta: a földvári szülőházam, – amelyet évtizedek óta Jutka húgom és férje, Vilmos őriz – a családnak nyaralóhelye lett – sok pozitív élménnyel. Nagy öröm volt ezt tőle hallanom, mert én is így érzem. Gyermekkorom finom kenyérrillata és a zenével, zongoramuzsikával teli ház elkísért és megtartott.

S mi az, ami ma jó neked Dunaföldváron? Barátok, rokonok, osztálytársak, osztálytalálkozók. Aztán az étel, a lángos a piacon, kedves, beszédes emberek az utcán, finom cukrászdák.

Dunaföldvár és Magyarország Mártával ott van Svédországban is. Lakása nappalijában ott függ a falon az unokatestvér, Oszoli Piroška festőművész földvári városképe és Csepeli István csontgrafikája, amelyet még édesanyjától kapott ajándékba a nyolcvanas években. A szekrényen a kerámiaák között sorakozik az a „csicséri” korsó, amely velük volt, amikor tizenéves korukban a határban dolgoztak. S a könyvek és a zene szeretete is a szülői házból ered. Előfordult, ha egy kedvenc Strauss-keringő szólt a rádióban, édesapja felkérte, s együtt táncolt felnőtt lányával. Márta örzi nagymamája, vagyis ahogy a Folkner-lányok emlegetik – „öreganyánk” képeslapjait is. Lánya és két unokája jól beszél magyarul. Fiai is szeretnek Magyarországra jönni. Néhány kedves svéd barátjának pedig büszkén mutatta meg Dunaföldvart és a magyar vendégszeretetet.

Az internet még közelebb hozza egymáshoz Växjöt és Dunaföldvart. Márta követi a földvári programokat, élvezi a szüreti mulatság, az adventi-karácsonyi rendezvények, koncertek eseményeit, gyönyörködik a tojásfában és a földvári lakodalmas jeleneteiben is. Rendszeres nézője a Duna Tv csatornának. Az utolsó tíz évben pedig az új barátokkal való nagy, sokat adó beszélgetések is meg-

szépítik, értékessé teszik dunaföldvári tartózkodását – öszszegzi a kapcsolatokat.

E sorok szerzője – megtisztelően – az új barátok közé tartozik. Mint ahogy az a Németországban élő hölgy, Gánszler Beáta újságíró-író is, akivel a közösségi oldalon feltett képek, bejegyzések, írások nyomában született újabb barátság. Ő mondta: Ha Mártára gondolkodok, mindig egy rét közepén érzem magam. Mert nyíltság, szép lelkület, egyenesség, természetesség jellemzi őt, aki apró gesztusaival – mint a rét virágai – mindig megörvendeztet.

Jó Mártát hallgatni, jó olvasni sorait. Nyitottságából, szemléletéből sokat tanulunk. Kítáglal a világ általa. Megmaradt magyarnak, földvárinak, de úgy, hogy a svéd szokásokat és hagyományokat is magáénak érzi és vallja. Tavaly advent kezdetekor egy fényképet kaptam tőle: a växjöi lakás ablakában még virágozik a muskátli, a svédek jellegzetes sáfrányos karácsonyi süteménye illatozik az asztalon és a Földvár muzsikája című CD zenéje szól. Gazdag és boldog vagyok – írja – két hazám, két otthonom van. «

Evangélikus templom nyitvatartás

Vasárnap: 9–12 óráig
Hétfő: 9–12; 14–18 óráig

Egyéb időpont Molnár Iván lelkeséssel egyeztethető a +36-20-824-81-23-as telefonszámon.

Soros hirdetések

Gitár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalok. Tel.: 30/95-52-703

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapítású, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: 30/974-27-96

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2020.05.08. Dr. Móricz Zoltán
2020.05.15. Dr. Hallai Róbert
2020.05.22. Dr. Englert Rolland
2020.05.29. Dr. Palkó Ágnes
2020.06.05. Dr. Móricz Zoltán
2020.06.12. Dr. Hallai Róbert
2020.06.19. Dr. Englert Rolland

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

25 éves a Kutya-Macska ABC

Széles tápválaszték kutyáknak már 220 Ft/kg-tól, cicáknak már 390 Ft/kg-os ártól. EUKANUBA szuperprémium tápok teljes választéka.

VÉDEKEZZ a kullancs, bolha és szívférgességet okozó lepkeszúnyog ellen! 6–8 hónapos védekezést nyújtó FORESTO, KILLTIX és CANESHIELD nyakörvekkel illetve Pestigon spot-on csepepekkel!

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰; 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

Múlt a jelenben

8. rész

Dunaföldvár és környéke népzenei múltját bemutató sorozatunk következő részében Appelszoffer Jánosral beszélgettünk arról, hogyan illeszkedik a mai korba a népzenei múlt, hogyan él mindez Dunaföldváron.

» BAKSAY ERIKA

Appelszoffer János

– Milyen zenei együttest választ maga mellé az Ördögszeker Táncegyesület, és miért pont azt, akít?

– Mi nem hagyományörző együttes vagyunk, mint például a madocsai. Ezeknek a csoportoknak általában van a faluban saját együttesük, amely kiszolgálja a táncosok igényeit. Nálunk – átmenő település lévén – hamar elmaradtak a régi táncok, vagyis nincs kimondott saját táncunk. Mi az együttesünk alapításakor nem arra vállalkoztunk, hogy csak a területünknek megfelelő, az esetünkben mezőföldi táncokat fogunk táncolni.

Mi táncoljuk a kis-magyarországi, rábaközi, szatmári táncokat, elmegyünk Erdélybe is, mezőségit, kalotaszegit, gyimesit járunk. Ha az ember bárhol az országban egy táncban szórakozik, és egész este mezőföldit kell táncolnia, akkor sokat fog a bárpultnál támaszkodni... Vagyis mi olyan együttest választottunk kísérőnek, amelyik ezt a széles repertoárt tudja. Hiába van dunaföldvári zenésünk, aki mondjuk egy cigány muzsikust, ő csak a helyi zenét tudja, ezekben nőtt fel, nem tekintett ki más tájegységek felé. Nekünk olyan zenész kell, aki a változatosságban nőtt fel, Erélytől Kis-Magyarorszáig mindenféle zenei típussal találkozott, mindegyiket jól ismeri, mindegyiket tudja készség szinten játszani. Természetesen minden zenésznek van kedvence, amibe jobban beleássa magát, de nem okoz neki problémát, ha a társaság különböző kérésekkel fordul hozzá, akár egy mulatózáson, bálon, akár egy fellépésen, ahol a 40 perces előadás alatt előkerülhet akár nyolcféle stílus is. Mi így válogattunk, erre nekünk

kiváló zenekarunk akadt a környékből, a Hegedűs Máté vezette Hírös zenekar, akikkel hosszú éveken keresztül dolgoztunk. Azóta Máté más munkát kapott, a pozsonyi Ifjú Szívek Táncegyüttes zenei művészeti vezetője lett, így őt sajnos mellőznünk kell, de továbbra is mindig olyan zenekarral állunk össze, akik ezt a repertoárt tudják.

– Az Ördögszeker ugyan nem hagyományörző táncegyüttes, de vannak ilyen vállalkozásai. Így például a lakodalmak, ahová viszont helyi zene kellett.

– Igen, hát attól, hogy Dunaföldvárnak nincs fennmaradt egyedi tánca, mert nálunk van, az a Mezőföldre mindenhol jellemző, szóval attól még izgatja az embert, hogy megmutassa, milyen lehetett itt egy jeles alkalom, mondjuk egy lakodalom. Ehhez kerestünk a Mezőföldről zenéket, táncokat, de főleg a tánc egy rekonstrukció volt. Elmentünk kis falvakba, Alapra, Mezőkomáromba, Perkatára, a másik irányba Madocsára. Ezek kisebb, elzártabb települések voltak, ahol jobban fennmaradtak a helyi táncok. Itt összeszedtük azokat a táncokat, amelyek még a régi rétegekhez nyúltak vissza, szépen fennmaradtak, értékes elemeket őriznek. A földvári elbeszélésekből aztán megpróbáltuk visszafejteni, nálunk hogy nézhetek ki ezek a táncok. Volt idős asszony, aki elmondta, ha elment Madocsára mulatni, és valaki felkérte táncolni, az meg nem mondta volna, hogy ő nem madocsai. Persze 5–10 km-es távolságokról beszélünk egy-egy település között, a bukás itt is, ott is megvolt, a csárdás, a kar alatt kiforgatás létezett, esetleg valami helyi változatban. A

zenei anyag megint csak adott volt, főként a mezőföldi népzeneből válogattunk.

A Széles Daniék a környékben igyekeztek összegyűjteni a még élő muzsikusoktól azokat a dallamokat, amelyek ugyan máshol is ismertek voltak, de nálunk kicsit másképp, kicsit magunkra alakítva őriztük őket. Ezeket igyekeztünk belecsempészni a műsor egészébe, méghozzá úgy megszürvé, hogy azok a változatok, amelyeket használunk ne a közelmúlt nótás világát idézzék, hanem régebbi korokra nyúljanak vissza.

– Vajon a zenék változása állt, vagy a mai napig változik. Beépülnek-e a mai kor elemei?

– Mi, akik benne élünk, azt gondolhatjuk, hogy a népi kultúra népszerű és élő. De, ha őszinték vagyunk, és egy kicsit kitekintünk, a családjunkon, a közvetlen köreinken kívülre, akkor azt látjuk, hogy nagyon kevesen ismerik a népi kultúrát, és nagyon keveseket érdekel. Holott ez aztán tényleg mindannyiunk múltja. Szóval, ha változik ma is, akkor nagyon keveset, mert nagyon kevesen használják. Mi, akik használjuk, persze kicsit alakítjuk. Például ha ma egy 70 év körüli népzeneeszt hallgatók, aki 20 éves kora óta zenél, másképp muzsikál, mint egy 30 éves. A fiatalnak más a stílusa, nem azokat a régi, egyszerű vonásokat használja. Elképzelhetetlen lett volna 30 évvel ezelőtt, hogy egy bőgős fémhúron játszon. Nem, ő ragaszkodott a bélhúrhoz, a parasztvonóhoz. A mai fiatal zenekaroknál klasszikus vonóval, fémhúron játszanak. Mert a zenész több hangot belepérel egy dallamba, jobban díszít

ti, még az új stílust is jobban kifacsarja. Közelebb áll ez a muzsikálás a szórakoztató jellegű cigány zenéléshez, mint egy egyszerű paraszti muzsikáláshoz. Ez nem baj, emellett igyekszünk a régi megőrzésére, a játékmódban is, de változik minden, pont mi ne változzunk? Igyekszünk benne tartani a régi kultúrát, de fogyasztható kell, hogy legyen.

– Mondhat valamit a népzenei szaktekintélyeknek Dunaföldvár neve?

– Érdekes az, mitől lehet ismert egy településen élő népzene. Ha az Ördögszekeret nézzük, akkor látjuk, hogy mi nem vagyunk nagy versenyzők, nem járunk nagy fesztiválokra, minősítésekre, nem forgunk abban a tizenvalahány együttesben, aki ma ismertebb a nagyrendezvényeken. A mi együttesünk egy heti 1–2 próbás együttes, ahogy a benne táncolók ideje, civil foglalkozása éppen engedi. A nagy múltú, városi együttesek, ahol nagyobb a merítés, ahol válogatnak a jelentkezőkben jobbnál jobb táncosokkal és zenészekkel dolgozik, akár heti 3–4 próbával. Ők látogatják leginkább a neves fesztiválokat, amelyek épp ezért nagyon beszűkültek az elmúlt időszakban. Mi nem jutunk el ezekre a rendezvényekre, nem tudunk velük versenyezni, de nem is nagyon akarunk. A mi embereinket a heti 1–2 próbán próbáljuk minél jobban megtanítani a táncokra, ez az ő szórakozásuk, a tudásukat használhatják táncban, lakodalomban. Ha ők vannak, akkor mi tudunk erre alkalmakat szervezni, táncházat, nótastet, egyéb eseményeket. Ezekre rengeteg zenészt hívunk, igyekszünk mindig másokat, és ennek híre megy. Híre megy, hogy itt élet van, hogy közösség van, és a zenekarok is ismernek már minket. Dunaföldvárt nem a fesztiválok, hanem a közösségi, jó élmények kapcsán emlegetik, és én ennek nagyon örülök. «

A projektet támogatta:

Nemzeti Kulturális Alap

Szeretet és könyörület

» SIMON ISTVÁN

A szeretetről írni egyszerre könnyű és nehéz. Könnyű szép szavakat találni, de definiálni, pontosan meghatározni, hogy mi is a szeretet, már sokkal nehezebb, mert mindenki mást gondol a szeretetről, és másképpen is szeret. Egykori szomszédom mindent megtett a családjáért, megadott nekik mindent, rajongott a 3 gyermekéért, de a feleségének ez nem volt elég. Szerelmes lett valakibe, titokban találkoztatott vele, végül minden kiderült, elváltak, széthullott a család. Miért? Mert a férj számára mást jelentett a szeretet, mint a feleség számára. Az egyiknek munkát, pénzt, gondoskodást, a másiknak együttléte, több gyöngédséget, testi-lelki támogatást. Mert a szeretet mindenkinek mást jelent. Szabó Magda híres családregényében, a Régimódi történetben is mindenki másképpen szeret. Debrecenben Rickl Mária nagymama mindent megtesz azért, hogy a Jablonczai családot összetartsa. Keményszívű, szigorú teremtés, aki kérlelhetetlenül intézkedik a család ügyeiben. Szíve mélyén talán szereti is a családját, de a sok nehézség, az ínség megkeményíti a szívét, könyörtelenné teszi. Egyik lányát, Gizellát magához láncolja, vénkisasszonyt csinál belőle, mondván, hogy úgyse kell senkinek, unokáját, Lenkét pedig zárkában nevelteti, hogy erkölcsös leány legyen belőle. Rickl Mária-

nak a szeretet örökös aggodást, munkát és gondoskodást jelent, de hiányzik belőle a könyörület. Megdöbben, amikor Klári, a cselédje bevallja neki, hogy sohasem szerette, hűségesen szolgált, de szeretni sohasem szerette, könyörtelenné érezte. A nagymama nem véletlenül volt könyörtelen, az élet is könyörtelen volt vele szemben, sok csapás érte, lassan megkeményedett a szíve. Amikor megözvegyült, s egészen magára maradt, immár neki is könyörületre volt szüksége. Lenke, az unokája könyörült is rajta, megígérte, hogy sohasem hagyja el. Ekkor Rickl Mária szíve is meggyógyult, végre ő is könyörtelen tudott lenni valakivel szemben, s ezt mondta: „Menj csak kis Lenke, menj, élj boldogul, ahol csak tudsz! Nem kötlek magamhoz.” Talán életében először tudott így szeretni, könyörtelenen lenni, mert az igazi szeretet könyörülő szeretet, amely nem magára, hanem a másikra gondol. Gyakran hajótörést szenved a szeretetünk, jót akarunk a másiknak, de nem tudunk könyörtelennek lenni. Az élet nem csak „udvariatlan”, de könyörtelen is tud lenni. Ilyenkor könnyen megfélemedezünk arról, hogy könyörület nélkül nincs szeretet. A vak Bartimeus megvolt győződve róla, hogy az Isten könyörtelen, és nagy bajában csak a könyörület segíthet rajta. „Mert nem azé, aki fut, s nem azé, aki akarja, hanem a könyörülő Istené.” (Római lev.) Ezért kiáltozni kezd: „Dávid fia, Jézus, könyörülj rajtam!” Tudja, hogy ez az egyetlen nagy lehetősége arra, hogy Jézus által a kö-

nyörülő Istennel találkozzon, és újra lásson. Már karnyújtásnyira van tőle a segítség, amikor könyörtelenül el akarják hallgattatni. A Dávid fia a Messiás jelzője volt akkoriban, a tanítványok félték, és féltették Jézust is, ezért akarták elnémítani Bartimeust. Jézus azonban nem félt, hanem könyörült a vakon, mondván: „Hívjátok ide!” A könyörület azt jelenti, észre vesszük a másik hiányát, hiatusát, azt, hogy mire van szüksége. A vaknak, aki örökös sötétségben élt, fényre, viláosságra volt szüksége, s Jézus megajándékozta vele. Bartimeus nem az ítélő, hanem a könyörülő Istenben hitt, ezért kiáltott Jézus-

nak: „Dávid fia, Jézus, könyörülj rajtam!” Amikor sötétség borul rá, és reménytelennek tűnik minden, merjünk mi is kiáltani, „Dávid fia, Jézus, könyörülj rajtam!” Ha megízleljük, hogy jóságos az Úr, vagyis könyörtelen, akkor mi sem leszünk könyörtelenek. A szeretet mindenkinek mást jelent, de az igazi szeretet arról ismerjük meg, hogy van benne könyörület. Észreveszi a másik szükségét, elesettségét, s odahajol hozzá, hogy segítsen rajta. Jézus fényt és reményt adott ennek a vak embernek, s ezzel megmutatta, hogy az igazi Szeretet olyan, mint az Isten, vagyis könyörtelen. «

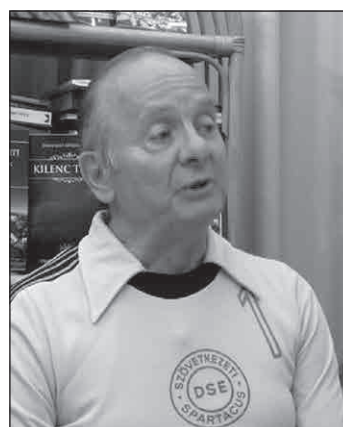
Sport retro

» SZABADOS SÁMUEL

Március közepétől mindennemű szervezett sporttevékenység elmaradt városunkban, így az edzések, bajnokságok, versenyek. A jelképes holtidő alkalmat ad arra, hogy visszatekintsünk az elmúlt évtizedek olyan sporteseményeire, sportolói-ra, akik ered-

ményeikkel, teljesítményükkel emelték, fenye-sítették Dunaföldvár sportéletét, megyei, vagy országos szintű sikereket értek el. Szerencsére van választék bőven. Három olyan sportember múltját elevenítjük fel, akik itt élnek köztünk, sokan azt is tudják róluk, hogy sportoltak. Elevenedjen hát fel kicsit részlete-szebben az ő múltjuk.

Három évtized a pályán

A „Macska” becenév hallatán az idősebbek számára rögtön beugrik Mestyán Lászlóról neve, aki harminc éven keresztül állt a kézilabda kapuban a sportág helyi aranykorában. A kézilabda sport az 1960-as években honosodott

meg városunkban, a gimnázium testnevelő tanára, Szauter László alapított csapatot a gimis fiúkból, akik egyben a város csapata is voltak. Az éppen serdülő Mestyán Laci nagy figyelemmel kísérte mérkőzéseiket. 1970-ben főiskolai tanulmányait befejezve tért haza szülővárosába Pelsőczy András, aki a gimnázium színeiben korábban kézilabdázott, s ekkori csapattársaira alapozva felnőtt kézilabda szakosztályt szervezett a Dunaföldvári Spartacus Sportegyesület keretei közt. Lacit 15 évesen igazolták le kapusnak. A tőle jó pár évvel idősebb csapattársak gyorsan befogadták a tehetséges, szorgalmas és barátságos fiataalt. A Szilasi testvérek, Linka János, Czobor Zsig-

Ecce Homo

A kör bezárult, íme, az Ember, miként Krisztus töviskoronás király, ki gúzsba kötve, önmaga foglyaként Pilátus ítéletére vár. Miközben a lélek kitarja szárnyát, s láthatatlan börtönét feledve egyre csak szállni, szállni szeretne, s zuhanni, mintha emelkedne. Leérni önnön mélyébe, a szentek szentjének titkos csendjébe, hol csak Irgalom lakik, s az ember végre otthonra lel, mint anyja méhében a gyermek, kit álmában az Isten gyöngéden megölel.

Simon István

► mond, Molnár István és a solti Váradi Gábor alkották a gerincet. A megye bajnokságban játszottak, mely akkor 14–15 csapatos volt. Magas színvonalú mérkőzések, sok néző, remek hangulat jellemezte a meccseket. A gimnázium pályája volt a találkozó helyszíne. Az akkor még sálakos pályán Laci kapusként gyakran vetődött egyik sarokból a másikba, mint egy macska, társai ekkor nevezték el Macskának. Pelsőczy András játékos edző évek alatt nagyszerű és eredményes csapatot hozott össze. 1980-ban megnyerték a megye

bajnokságot, és selejtezőt játszhattak az NB II-be jutásért, ami akkor a harmadosztályt jelentette. Ekkor még nem sikerült feljutni.

1981-ben Pelsőczy András Dunaújvárosból Kolics Jánost hívta le edzőnek, aki kellő szakmai felkészültséggel két év alatt az NB II-be juttatta a gárdát. Macska szerint ez volt az aranykor kezdete. A nyugati, majd a keleti csoportban szerepeltek nagyvárosi csapatok társaságában, pl. Szombathely, Tata. Szeme láttára épült ki ezekben az években a városi kézilabda sport infrastruktúrája. Először a sportszarnok,

majd a bitumenes, lelátós pálya. Pályafutásának csúcspontja a másodosztályban töltött évek időszaka volt. Ezt a csoportot akkor NB I B-nek nevezték. Teltház meccsek 3–400 néző előtt itthon, rangos klubok vendégeként a fővárosban, az ellenfél oldalán válogatott játékosokkal. Csodálatos időszak volt. Kétszer voltak ezüstérmesek, karnyújtányira az első osztálytól. Aztán a sors közbeszólt. Bajnoki mérkőzéseket csak fedett csarnokban lehetett játszani a későbbiekben. A földvári nem ilyen volt. Vidéken kellett a hazai meccseket is

játszani. A földvári csapat végül a kalocsával egyesült, ott adottak voltak a feltételek. 2001-ben állt utoljára kapuba Macska bajnoki mérkőzésen. Társai és a klub meghatódva búcsúztak tőle. Három évtized sportpályafutás zárult le azzal a mérkőzéssel. A csapattól ezután sem szakadt el. Szervező feladatokat látott el, s minden mérkőzésüket végigszurkolta. Mestyán László napjainkban is figyelemmel kíséri a hazai kézilabda sport életét. Nagyon várja már, hogy az új csarnokban, idehaza szurkoljon a földvári csapatoknak. «

A ringtől a focipályáig

Weiszgáber János kőfaragó mester köztisztviselőként álló polgára városunknak. Nem csak színvonalas és igényes szakmai munkájáról, hanem közéleti tevékenységéről is ismert. Három ciklusban volt a képviselő-testület tagja. Életútja több alkalommal is szorosan kötődött városunk sportéletéhez aktív sortolóként és sportvezetőként. Interjúnkban ezekről az emlékekről beszél.

Már gyermekkorában nagy volt a mozgásigénye, s az 1950-es években kibontakozó sokszínű helyi sportélet lehetővé tette számára, hogy szakember irányításával versenyszerűen is sportoljon. Ekkor kezdett népszerűvé válni Földváron az ökölvívás. Bencze Béla, ahogy a helyiek hívták, a Szódás biztatására kezdett edzésekre járni 1953-ban. Jókötésű gyerek volt, edzője fantáziát látott benne. Első sikereit diáksportolóként már Takács Gyula, Taki bácsi edzősége idején érte el. Taki bácsi szakmailag jól felkészült edző volt. Edzősködött Dunaújvárosban, Pakson. Jó kapcsolatai voltak országszerte. Volt érzéke a tehetségek kiválasztásához, a képességek fejlesztéséhez. János az úttörő olimpiai versenysorozatban ért el jelentős sikereket megyei szinten korosztályában. Többször volt bajnok, dobogós helyezett. Területi, országos versenyeken vett részt. Edzője szerint nem volt igazán technikás, de

igen erős ütései voltak, nyugodt, megfontolt, inkább észjátékos, jó taktikus volt, ennek köszönhetően sikereit. A továbblépés lehetősége is adott volt számára pár év múlva. Hívták edzőtáborokra, regionális versenyekre, ezek nagy részét viszont le kellett mondania. Édesapja ugyanis azt gondolta, ez elvonná őt a szakmájától. Felnőttként is a megyei bajnokságban szerepelt. Többször nyert egyéni és csapatversenyeket. A Sumicz testvérek, Lajkó Andor, Hujber János voltak a csapattársai. Jó közösséget alkottak.

A testmozgás mellett ezek az évek a személyisége fejlesztésében is sokat jelentettek. Ekkor ismerte fel az önfegyelmet, a megfontoltságot, a sportszerű viselkedést igazi értékeit. Népszerű volt helyi szinten akkoriban a bokszt Földváron. A mérkőzéseket a Béke téri volt kaszinó emeleti szintjén, majd a kultúrházban vívták, de a nagy érdeklődés miatt mindkét terem kicsinek bizonyult. Taki bácsi Dunaújvárosból többször lehozta Kajdi Jánost, a későbbi olimpiai ezüstérmes bokszolót az edzésekre. Sokat lehetett tőle tanulni. Versenyeken többször találkoztak Papp Lászlóval, a kor ökölvívó legendájával. Ő vitte fel Kajdit később a fővárosba. A szovjet laktanya állományából több katona is a földvári csapat tagja lett. Nagy erősítést jelentet-

tek, képzett bokszolók voltak. Felszerelésükön is látszott, hogy komolyan veszik a sportot. Például selyem nadrágjuk volt, ami vidéken luxusnak számított. A csapat legnagyobb sikere egy regionális versenyen történt, ahol legyőzték a bajaiakat, akik akkor a Dél-Alföld legjobbjai voltak. Az orosz légiósok ekkor sokat jelentettek a csapatnak. János egyéni sikere egy országos bajnok legyőzése volt 1961-ben. Sok tehetséges fiatal volt akkor Földváron. Németh János – Maxi – soha nem igazolt le, de néhány edzésre eljárt. Mindenki tartott tőle. Nagyszerű bokszoló lett volna belőle, kár, hogy nem így alakult a sorsa. János sportolói pályafutásának katonai behívó vetett véget 1962-ben. Ott nem folytatta a sportot. Leszerelés után pedig itthon a feltételek is megváltoztak, s ő inkább a szakmájának élt.

Az elkövetkező évtizedekben is érdeklődéssel figyelte városunk sportéletét, főleg a focicsapat eredményeit. A kilencvenes évek

végén már a fociklub vezetőségében tevékenykedik. 2000-ben a DFC elnökévé választották, tisztségét 2012-ig látta el. Teljesen új csapat felépítésén munkálkodott. Paksról, Dunaújvárosból néhány rutinos játékost hozott erősítésként, hozzájuk zárkóztak fel a helyi tehetségek, például az Alberczki testvérek, a Schulteisz testvérek. A paksi Kindl István volt a játékos-edző. Nagy Lajos rutinja a középpályán jelentett óriási értéket. Molnár Istvánt pedig a megye legjobb kapusává választották. Nagyszerű gárda volt. Kindl edző a szakmai munkát irányította, az elnök pedig a működési feltételeket teremtette meg. Személyes kapcsolatai révén sok szponzort, támogatót szerzett a klubnak. Vállalkozók pénzzel, vagy munkájukkal, adományaikkal járultak hozzá a sikerekhez. Elnöksége idején újították fel az öltözőket és elkészült a régóta hiányolt edzőpálya. Jótékonysági mérkőzést játszottak a Paks NB I-es csapatával. Jó kapcsolata- ►

▶ tot ápoltak Détári Lajos budafoki klubjával. Ezek az évek a dunaföldvári labdarúgás aranykorát jelentették. Kétszer nyertek bajnoki címet. Háromszor juthat-

tak volna fel az NB III-ba, sajnos anyagi és egyéb feltételek ezt akkor nem tették lehetővé. Hosszú éveken át az első öt helyek egyikén végzett a gárda. A DFC-nek

rangja, tisztelete volt a megyében. Elnökségének lejártával Weiszgáber János már nem vállalt szerepet a helyi sportéletben. Természetesen érdeklődik a sportesemé-

nyek iránt. Örül a készülő csarnoknak. Akkor kicsit elszomordodik, mikor a megyei foci tabellán a DFC-t a tizenvalahányadik helyen találja. «

A diákolimpia döntőjében

Dubicz Norbert testnevelő tanár már csak a szakmája miatt is szorosan kötődik a sporthoz. Nem sokan tudják viszont róla, hogy tehetséges és sikeres diáksportoló volt. Az 1980-as években a Fekete Péter edző által irányított helyi asztalitenisz csapat az NB III-ban szerepelt, korosztályos ifjúsági játékosai még a felnőtteknél is je-

lentősebb sikereket értek el. Az edző minden szeptemberben toborzót tartott az általános iskolában. Norbert 1981-ben négy osztálytársával együtt elment egy edzésre. Péter bácsi nagyszerűen tudott bánni a fiatalokkal, hatására mindannyian a csapat tagjai lettek. Heti három edzéssel készültek fel a diákolimpiai küzdelmekre. Fekete Péternek nem volt magas fokú edzői képesítése, de nagyon ügyesen át tudta adni tudását, tapasztalatait a gyerekeknek. Jó közönséget teremtett, tudta motiválni a versenyek előtt a fiatalokat. A gyerekek, a szülők szerették, jó edzőnek tartották, bíztak benne.

Akkoriban az asztalitenisz csapat bizony szerény anyagi támogatást kapott. Péter lelkesedésére jellemző, hogy többször saját pénzt fektette be a csapat működtetésébe. A sikerek nem is maradtak el. A megyei diákolimpia-

kon sorra jöttek a jobbnál jobb eredmények csapatban vagy egyéniben. Norbert mellett Takács Zoltán, Lukácsi Zoltán, Szécsi András, Szabó Péter alkották a csapat gerincét. A megyében, s főleg Tolna városában magas színvonalú volt a sportág. Többször vívtak szoros és küzdelmes meccseket a később nemzetközi sikereket elérő Bátorfi Csillával és öccsével, Zoltánnal. Norbert ötször volt egyéniben megyebajnok, s kétszer párosban. A regionális meccsek után a csúcspont a diákolimpia tízes döntőjében való szereplés volt. Egyszer egyéniben, majd kétszer párosban jutott a döntőbe. Az ország legjobbjaival mérköztek meg. Dobogós helyezést ugyan nem ért el, de szoros meccseken mindvégig tisztességesen helytállt. Egy életre szóló élményt jelentett számára a részvétel.

Az általános iskola befejezése után középiskolai tanulmányait más városban folytatta. A társak közül többen is elkerültek Duna-

földvállról. Az edzéseket ritkábban látogatta. A junior korosztályba lépve néhányszor játszott az NB III-as felnőtt gárdában is. Alkalmi körzeti versenyeken is részt vett, gyakran edzés nélkül, s nagyon örült, mikor érmes helyezést ért el. A versenyszerű sportolást így lassan abbahagyta. Nagy tisztelettel emlékszik vissza edzőjére, aki nemrég hunyt el. Halála után feleségétől átvette azt az értékes archívumot, melyet Péter évtizedeken át gyűjtött. Fényképek, oklevelek, újságcikkkel, kupák, érmek sokasága, asztalitenisz ütők, háló, igazolások, jegyzőkönyvek állítanak emléket a sportág városbéli múltjának. Norbert megtisztelőnek tartja, hogy az archívum hozzá került, s reméli, lesz kinek továbbadnia. Remény van rá, mivel Takács Zoltánnal nemrég arról beszélgettek, hogy ösztől toborzót tartanának az iskolában, kellő létszám esetén edzéseket tartanak, s Norbert életében minden kezdődhetne újból, de ezúttal már edzőként. «

Szünetel a városi sportélet, de van jó hír is

» SZABADOS SÁMUEL

Akárcsak az egész országban, március közepétől városunkban is szüneteltetik tevékenységüket a sportegyesületek a járványveszély miatt. Legnagyobb sportegyesületünk, a Holler UNFC március 15-én még lejátszotta bajnoki mérkőzéseit, de 16-tól már az edzések is elmaradtak. Lesnyik Gábor sportigazgató beszámolt arról, hogy a klubvezetés ebben az időszakban is tevékenykedik. Igyekszik szervezni a kb. 150 fős keret egyéni edzéseit. Az edzők otthoni programokat dolgoztak ki a focisták és a kézilabdások számára. Az interneten keresztül tartják a kapcsolata-

tot a sportolókkal. Az első hetekben főleg a fiatalabb korosztály volt igen lelkes, rendszeresen visszajelezték az elvégzett munkáról, de az idő múltával a lelkesedés lanyhult, ami az edzők szerint várható is volt. Nincs belátható határidő az újrakezdésre, teljes a bizonytalanság, sokan úgy vélik, hogy csak augusztusban, szeptemberben éled újjá a hazai sportélet. A sportigazgató szerint nagyon kevés információ érkezik felülről az országos szövetségektől. A Magyar Kézilabda Szövetség rögtön márciusban leállította a bajnokságot és az edzéseket, mivel teremsportról van szó, s jelezte, hogy ösztől indul a bajnokság,

Az MLSZ-nél nagy a bizonytalanság. Nincs egyértelmű forgatókönyv, A, B tervek vannak a kezdésre vonatkozóan. Május közepe, június eleje a lehetséges időpont, zárt kapus meccsekkel, de még ez is csak egy elképzelés. Minden a járvány terjedésétől függ. Realitása az augusztusi újrakezdésnek van. A pénzügyi helyzet is bizonytalan. A kluboknál most ugyan jelentősebb összeg megmaradt, például az utazási költségek, a pályafenntartás bizonyos összegei, a jövő viszont bizonytalan. A várható gazdasági válság következtében a jövőben csökkenhetnek a támogatások, szűkül a szponzorálás. A holtidő lehetőséget ad a jövő tervezésére, de a bizonytalanság itt is mindent meghatároz. A klub gondolkodik a keretek erősítésében a focisták

és a kézilabdások esetében is. Vannak kiszemelt játékosok, de mindenki várakozó állásontra helyezkedett. A férfi kézilabdacsapat bajnokesélyes, a magasabb osztályba lépést is jelentené számukra, de ez tavasszal már nem valósul meg. A fiúk bizony elkecserepedtek. Jó hír viszont a sportcsarnok építése kapcsán érkezett. Márciusban a Földhivatal munkatársai bejárásón vettek részt. Kijelölték az építési területet, a csarnok helyét, a kerítés futásirányait. Még tavasszal elkezdődnek a földmunkálatok. Az építési összeg a klub rendelkezésére áll, de az év során még újabb pályázati pénzek érkehetnek. A vezetőség által tervezett ünnepélyes alapkövetel ugyan elmarad, de közeledik a várható ünnepélyes átadás napja. «